KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) 2019/1688

av den 8 oktober 2019

om införande av en slutgiltig antidumpningstull och slutgiltigt uttag av den provisoriska tull som införts på import på import av blandningar av karbamid och ammoniumnitrat med ursprung i Ryssland, Trinidad och Tobago och Amerikas förenta stater

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1036 av den 8 juni 2016 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska unionen ([1]), särskilt artikel 9.4, och

av följande skäl:

1. FÖRFARANDE

1.1 Inledande

(1) Den 13 augusti 2018 inledde Europeiska kommissionen en antidumpningsundersökning beträffande import till unionen av blandningar av karbamid och ammoniumnitrat med ursprung i Ryssland, Trinidad och Tobago och Amerikas förenta stater (nedan kallade *de berörda länderna*) på grundval av artikel 5 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1036 (nedan kallad *grundförordningen*). Tillkännagivandet om inledande offentliggjordes i *Europeiska unionens officiella tidning* ([2]).

(2) Kommissionen inledde undersökningen till följd av ett klagomål som ingavs den 29 juni 2018 av Fertilizers Europe (nedan kallad *klaganden*) såsom företrädare för tillverkare som svarar för mer än 50 % av unionens sammanlagda tillverkning av karbamidammoniumnitratlösningar. Klagomålet innehöll bevisning för dumpning och därav följande väsentliga skada som var tillräcklig för att motivera inledandet av en undersökning.

1.2 Registrering

(3) Under perioden för utlämnande av uppgifter på förhand, och enligt artikel 14.5a i grundförordningen, gjorde kommissionen import av den berörda produkten till föremål för registrering, i enlighet med kommissionens genomförandeförordning (EU) 2019/455 ([3]). Registreringen av importer upphörde i och med ikraftträdandet av de provisoriska åtgärder som hänvisas till i nästa skäl.

([1]) EUT L 176, 30.6.2016, s. 21.
([2]) Tillkännagivande om inledande av ett antidumpningsförfarande beträffande import av blandningar av karbamid och ammoniumnitrat med ursprung i Ryssland, Trinidad och Tobago och Amerikas förenta stater (EUT C 284, 13.8.2018, s. 9).
([3]) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2019/455 av den 20 mars 2019 om registrering av import av blandningar av karbamid och ammoniumnitrat med ursprung i Ryssland, Trinidad och Tobago och Amerikas förenta stater (EUT L 79, 21.3.2019, s. 9).

1.3 **Provisoriska åtgärder**

(4) Den 12 april 2019 införde kommissionen en provisorisk antidumpningstull på import till unionen av karbamidammoniumnitratlösningar med ursprung i Ryssland, Trinidad och Tobago (nedan kallade *TT*) och Amerikas förenta stater (nedan kallade *Förenta staterna*) genom kommissionens genomförandeförordning (EU) 2019/576 ([4]) (nedan kallad *förordningen om provisorisk tull*).

(5) I enlighet med skäl 26 i förordningen om provisorisk tull omfattade undersökningen av dumpning och skada perioden från och med den 1 juli 2017 till och med den 30 juni 2018 (nedan kallad *undersökningsperioden eller UP*), och undersökningen av de utvecklingstendenser som är relevanta för bedömningen av skada omfattar perioden från och med den 1 januari 2015 till och med utgången av undersökningsperioden (nedan kallad *skadeundersökningsperioden*).

1.4 **Efterföljande förfarande**

(6) Efter meddelandet av de väsentliga omständigheter och skäl som låg till grund för införandet av en provisorisk antidumpningstull (nedan kallat *provisoriskt utlämnande av uppgifter*) lämnade klaganden, unionstillverkaren OCI Nitrogen B.V. (nedan kallad *OCI Nitrogen*), flera organisationer som företräder användarnas och andra ekonomiska aktörers intressen, de fyra samarbetsvilliga exporterande tillverkarna samt de ryska myndigheternas skriftliga synpunkter på de provisoriska undersökningsresultaten.

(7) De parter som begärde att bli hörda gavs möjlighet till detta. Höranden av klaganden ägde rum tillsammans med de utvalda unionstillverkarna AB Achema och Grupa Azoty Zaklady Azotowe Pulawy SA, den utvalda unionstillverkaren OCI Nitrogen, flera organisationer som företräder användarnas och andra ekonomiska aktörers intressen samt de fyra samarbetsvilliga exporterande tillverkarna. Dessutom hölls ett hörande med förhörsombudet i handelsförfaranden på begäran av en av de ryska exporterande tillverkarna, Eurochem. Förhörsombudets rekommendationer som yttrades under hörandet återspeglas i denna förordning. Den 27 maj 2019 skickade kommissionen en begäran om ytterligare utlämnande till de ryska exporterande tillverkarna om beräkningen av deras respektive prisunderskridande och målprisunderskridande.

(8) Kommissionen fortsatte att inhämta och kontrollera alla uppgifter som den ansåg nödvändiga för de slutgiltiga undersökningsresultaten. När det gällde vissa exporterande tillverkare, där vissa krav på justeringar av beräkningarna av dumpningsmarginalen godtogs eller ytterligare företagsspecifika förtydliganden behövdes, tillhandahölls de berörda parterna ytterligare skriftliga upplysningar. Kommissionen har beaktat de synpunkter som ingetts av berörda parter och har, i tillämpliga fall, behandlat dem i de företagsspecifika upplysningarna.

(9) Enligt artikel 2.1 i förordningen om provisorisk tull ska skriftliga synpunkter på förordningen om provisorisk tull inges inom 15 kalenderdagar från ikraftträdandet av förordningen. Den 24 juni 2019 lämnade Eurochem ytterligare skriftliga synpunkter beträffande följande punkter: i) beräkningen av försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader för ett av tillverkarens företag, ii) den rättsliga grunden och beräkningarna av gasjusteringen, iii) tillämpningen av artikel 7.2a i grundförordningen, och iv) det ytterligare utlämnande som hänvisas till i skäl 7. Den 21 juni 2019 och den 28 juni 2019 lämnade Acron in ytterligare skriftliga synpunkter beträffande det ytterligare utlämnandet från den 27 maj 2019 samt riktigheten i beräkningarna av den provisoriska antidumpningsmarginalen. Synpunkterna i dessa inlagor analyserades endast med avseende på det slutliga utlämnandet i den mån de relaterade till det ytterligare utlämnande som företagen tillhandahölls den 27 maj 2019 i linje med punkt 7 andra strecksatsen i det tillkännagivande som inledde den aktuella undersökningen. Den 8 juli 2019 lämnade Amerikas förenta staters myndigheter in skriftliga synpunkter på det provisoriska utlämnandet av uppgifter. Kommissionen uppmanade alla berörda parter att tillsammans med det slutgiltiga utlämnandet av uppgifter på nytt inkomma med eventuella synpunkter som lämnats utanför de tidsperioder som anges i förordningen om provisorisk tull, tillkännagivandet om inledande eller i någon annan kommunikation med kommissionen i detta sammanhang, om de berörda parterna anser att så är lämpligt i enlighet med det slutliga utlämnandet. Kommissionen granskade alla inlagor från berörda parter som inlämnats i tid som synpunkter på det slutliga utlämnandet av uppgifter, inbegripet synpunkter som följde på det ytterligare slutliga utlämnandet av uppgifter till de ryska exporterande tillverkarna den 6 augusti 2019.

([4]) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2019/576 av den 10 april 2019 om införande av en provisorisk antidumpningstull på import av blandningar av karbamid och ammoniumnitrat med ursprung i Ryssland, Trinidad och Tobago och Amerikas förenta stater (EUT L 100, 11.4.2019, s. 7).

(10) Kommissionen underrättade alla berörda parter om de väsentliga omständigheter och överväganden på grundval av vilka den avsåg att införa en slutgiltig antidumpningstull på import till unionen av blandningar av karbamid och ammoniumnitrat med ursprung i Ryssland, Trinidad och Tobago och Amerikas förenta stater (nedan kallat *slutligt utlämnande av uppgifter*). Alla parter beviljades en period inom vilken de kunde lämna synpunkter på det slutliga utlämnandet av uppgifter. Synpunkter mottogs från alla samarbetande exporterande tillverkare, Fertilizers Europe, Grupa Azoty Zaklady Azotowe Pulawy S. A. (nedan kallat *Grupa Azoty*), användarorganisationerna AGPB tillsammans med IFA, de amerikanska myndigheterna och de ryska myndigheterna. Eurochem, Acron och de ryska myndigheterna beviljades ett hörande med kommissionens avdelningar och Eurochem och MHTL begärde dessutom att förhörsombudet för handelsförfaranden skulle ingripa. Den 23 juli 2019 hördes båda parterna i närvaro av förhörsombudet.

(11) De synpunkter som lämnades av de berörda parterna, inbegripet de försenade inlagorna till det provisoriska utlämnandet av uppgifter enligt skäl 9, övervägdes vederbörligen och togs i beaktande där så var lämpligt i denna förordning.

1.5 **Urval**

(12) Efter det provisoriska utlämnandet av uppgifter framförde flera parter synpunkter på urvalet av unionstillverkare. Dessa synpunkter ledde inte till någon ändring av urvalet. På grund av sin karaktär behandlas dessa synpunkter i avsnitten 4 och 5 nedan.

(13) I avsaknad av ytterligare synpunkter beträffande urvalet bekräftades skälen 9–19 i förordningen om provisorisk tull.

1.6 **Undersökningsperiod och skadeundersökningsperiod**

(14) I avsaknad av synpunkter beträffande undersökningsperioden och skadeundersökningsperioden bekräftades skäl 26 i förordningen om provisorisk tull.

2. **BERÖRD PRODUKT OCH LIKADAN PRODUKT**

2.1 **Invändningar gällande produktdefinitionen**

(15) På begäran av unionstillverkarna Grupa Azoty och Agropolychim förtydligade kommissionen att invändningen som avses i skäl 33 i förordningen om provisorisk tull gjordes av båda två. Kommissionen bekräftade också att produktdefinitionen i undersökningen inbegriper blandningar av karbamid och ammoniumnitrat lösta i vatten eller ammoniak som kan innehålla tillsatser, som för närvarande klassificeras enligt KN-nummer 3102 80 00.

(16) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter uttryckte Fertilizers Europe, Grupa Azoty och Agropolychim farhågor om att kommissionen, genom att nämna KN-nummer 3102 80 00, oavsiktligt skulle kunna orsaka att den berörda produkten importerades enligt KN-numren 3102 90 och 3105 51 i syfte att undvika tull. Kommissionen noterar att produktdefinitionen som tillhandahållits av klagandena exakt återger varubeskrivningen i KN-nummer 3102 80 00, och att import av den berörda produkten därför endast kan klassificeras under det KN-numret för tulländamål. En deklaration enligt något annat KN-nummer skulle utgöra bedrägeri.

2.2 **Slutsats**

(17) I avsaknad av ytterligare synpunkter beträffande produktdefinitionen bekräftade kommissionen slutsatserna i skälen 27–34 i förordningen om provisorisk tull, vilket förtydligas i skäl 15.

3. **DUMPNING**

3.1 **Ryssland**

3.1.1 *Exporterande tillverkare*

(18) I avsaknad av synpunkter beträffande beskrivningen av de ryska exporterande tillverkarna och deras distributionskanaler bekräftade kommissionen slutsatserna i skälen 35–37 i förordningen om provisorisk tull.

3.1.2 *Normalvärde*

(19) Närmare uppgifter om beräkningen av normalvärdet angavs i skälen 38–61 i förordningen om provisorisk tull.

(20) Synpunkter beträffande beräkningen av normalvärdet lämnades in av Ryska federationens regering och båda de ryska exporterande tillverkarna. Av tydlighetsskäl behandlas synpunkter beträffande metoden för beräkning av normalvärde, som anges i skälen 38–41, 43–48 och 50–51 i förordningen om provisorisk tull, och synpunkter beträffande justeringen av naturgaskostnaden, som anges i skälen 52–60 i förordningen om provisorisk tull, separat.

(21) När det gäller metoden för att beräkna normalvärdet begärde båda de ryska tillverkarna ytterligare justeringar för försäljning genom inhemska närstående handlare i uppbyggnaden av det inhemska priset fritt fabrik. Eurochem framförde på nytt sitt krav att försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader för den inhemska handlaren ska dras av. Dessutom krävde företaget efter det provisoriska utlämnandet av uppgifter att vinsten för inhemska handlare ska dras av. Acron krävde ett avdrag av transport- och hanteringskostnader för distributionskanalen där varorna fysiskt flyttas till lagret tillhörande den närstående inhemska handlaren.

(22) För beräkning av det inhemska priset fritt fabrik, och i enlighet med artikel 2.1 i grundförordningen, behandlade kommissionen inhemska tillverkare och inhemska handlare som enskilda ekonomiska enheter. Därför har priset inte justerats för försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader eller vinst för handlaren. Det har inte heller justerats för de utgifter som uppstått mellan produktionsanläggningen och företagets lager, även om det är fråga om ett lager som tillhör en närstående handlare, eftersom det är upp till företaget att besluta om varor ska skickas direkt till kunderna eller först till den närstående handlarens lager. Därför avslogs begäran om ovanstående justeringar av de inhemska priserna.

(23) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter upprepade Acron sitt påstående vad gäller avdrag för transport- och hanteringskostnader som rör befordran av varor mellan produktionsanläggningen och den närstående inhemska handlarens lager. Företaget lade till ett ytterligare krav på avdrag för försäljnings- och administrationskostnader, andra allmänna kostnader samt vinst för den närstående inhemske handlaren. Inga nya bevis eller argument tillhandahölls dock som skulle ändra kommissionens slutsats i skäl 22 för enskilda ekonomiska enheter på den inhemska marknaden.

(24) Vad gäller utgifter för befordran av varor mellan produktionsanläggningen och den närstående inhemska handlarens lager, påpekade Acron dessutom att, eftersom dessa utgifter inte drogs av från det inhemska priset, borde de inte heller dras av från de försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader som användes för att beräkna normalvärdet.

(25) Detta påstående från företaget godtogs. Kommissionen beräknade normalvärdet för Acron på nytt med en ökning av företagets försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader enligt begäran. Trots ökningen av försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader förblev dock Acrons samtliga inhemska transaktioner lönsamma, och följaktligen ändrades inte dumpningsmarginalen. Korrigeringen av den berörda beräkningen meddelades Acron som en del av det ytterligare slutliga utlämnandet av uppgifter.

(26) Dessutom hävdade båda de ryska exporterande tillverkarna att jämförelsen av normalvärdet och exportpriset inte gjordes i samma handelsled, eftersom de inhemska närstående handlarna behandlas som enskilda ekonomiska enheter. Därför dras inte deras försäljnings- och administrationskostnader, andra allmänna kostnader och vinst av från det inhemska priset, medan närstående handlare i tredjeländer eller i EU inte behandlas som enskilda ekonomiska enheter, och därför görs prisjusteringarna i fråga.

(27) Detta påstående avvisas. Kommissionen noterar för det första att påståendet inte rör en justeringen för handelsled. Båda företagen ifrågasätter snarare fastställandet av normalvärde och exportpris. Kommissionen noterar att, för att korrekt återspegla det pris som betalats eller som ska betalas på hemmamarknaden för att fastställa normalvärdet, ska försäljnings- och administrationskostnader, andra allmänna kostnader och vinst för närstående inhemska handlare inte dras av. På liknande sätt, för att fastställa ett tillförlitligt exportpris vid unionens gräns där det finns mellanhänder närstående de exporterande tillverkarna, måste exportpriset konstrueras på grundval av det pris till vilket de importerade produkterna först såldes vidare till en oberoende köpare i enlighet med artikel 2.9 i grundförordningen, där det också anges att justeringar för alla kostnader som uppkommer mellan import och återförsäljning, inbegripet försäljnings- och administrationskostnader, andra allmänna kostnader och vinst för de närstående handlarna, ska dras av.

(28) Eurochem lämnade in ytterligare en begäran avseende nivån på försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader för en av dess tillverkare som användes i beräkningen av normalvärdet.

(29) När det gäller denna tillverkare använde kommissionen i den provisoriska beräkningen den ursprungliga nivån på inhemska försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader som angetts av tillverkaren i frågeformuläret. Under kontrollbesöket på plats användes en annan fördelning av vissa allmänna kostnader och en alternativ version av fördelningen av försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader samlades in för närmare övervägande. Kommissionen beslutade emellertid preliminärt att det ursprungliga svaret från företaget och fördelningen av försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader mellan den inhemska försäljningen och exportförsäljningen ger en bättre bild av kostnadsfördelningen.

(30) I sina synpunkter på det preliminära och det slutgiltiga utlämnandet av uppgifter gav Eurochem ytterligare bevis på att försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader bör fördelas inte bara för inhemsk försäljning utan även för exportförsäljning. Eftersom denna bevisning visade att dessa kostnader inte endast rörde den inhemska försäljningen, godtog kommissionen detta påstående och justerade dumpningsmarginalen i enlighet med detta. Korrigeringen av den berörda beräkningen meddelades Eurochem som en del av det ytterligare slutliga utlämnandet av uppgifter.

(31) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter anförde Acron ett ytterligare krav vad gäller beräkningen av normalvärdet. Företaget hävdade att i dess fall borde inte de inhemska priserna användas i beräkningen av normalvärdet, eftersom dessa inte uppstod vid normal handel.

(32) För det första verkar Acrons påstående bygga på en missuppfattning om vad kommissionen gjorde. Kommissionen grundade inte beräkningen av normalvärdet på det berörda företagets inhemska försäljning, utan konstruerade normalvärdet enligt artikel 2.3 i grundförordningen, eftersom den inhemska försäljningen inte var representativ vad gäller volym. Efter WTO-panelens avgörande ([5]) i detta avseende användes försäljnings- och administrationskostnader, andra allmänna kostnader och vinst på inhemska transaktioner vid normal handel för att konstruera normalvärdet. I motsats till företagets påstående ansågs den inhemska försäljningen ha skett vid normal handel eftersom den var lönsam. Kommissionen avvisade därför detta argument.

(33) Vad gäller justeringen av naturgaskostnaden upprepade Ryska federationens myndigheter och de två ryska exporterande tillverkarna sina tidigare synpunkter och argument gällande följande:

a) Kostnadsjusteringens oförenlighet med WTO.

b) Obefintlig snedvridning av priset på naturgas i Ryssland. Enligt de berörda parterna återspeglar naturgaspriset i Ryssland normala marknadsförhållanden.

c) En felaktig metod för justeringen, då en eventuell justering enligt de berörda parterna endast bör tillämpas på gaspriset exklusive de tillhörande transportkostnaderna, och en annan beräkning bör göras av pålägget för tilläggsavgifter.

d) Tillämpningen av justeringen också på köp från inhemska leverantörer oberoende av Gazprom.

e) Lämpligheten av att använda Waidhaus-priset som referens för justeringen.

(34) Som svar på den första synpunkten noterade kommissionen att WTO-panelen i tvisten mellan Ryssland och Ukraina ([6]), som åberopas av berörda parter, avvisade Ukrainas justering av kostnaden för naturgas. Panelen fann att de ukrainska myndigheterna inte gav tillräcklig grund för att motivera beslutet att avvisa det inhemska priset på naturgas i Ryssland och inte genomförde lämpliga justeringar för att säkerställa att surrogatpriset på gas återspeglar kostnaderna i Ryssland. Den huvudsakliga överträdelse som panelen fann är därför inte materiell, utan gäller snarare förfarandet. Med andra ord förkastade inte panelen möjligheten att tillämpa en justering av naturgaskostnaden, utan ansåg att avvisandet inte har motiverats tillräckligt av Ukraina i det aktuella fallet. De påståenden som rör WTO-ärendet verkar därför irrelevanta för den aktuella undersökningen.

(35) Berörda parter hänvisade även till beslutet från överprövningsorganet i *Europeiska unionen – Antidumpningsåtgärder beträffande biodiesel från Argentina (DS473)*. Denna hänvisning är felaktig. Först och främst observerade kommissionen att de faktiska omständigheterna som ledde till tvisten i DS473 skiljer sig från de aktuella faktiska omständigheterna. Vad gäller biodiesel från Argentina justerade faktiskt kommissionen kostnaderna för inhemska råvaror på grund av de differentierade exportavgifter som gäller för råvarorna och biodiesel. I det aktuella fallet konstaterade kommissionen att naturgaskostnaden hade snedvridits av staten av de anledningar som anges i skäl 36 (i grund och botten är statens inblandning i prissättningen avseende naturgas i Ryssland inte begränsad till en exportskatt, utan är mer framträdande än så). Kommissionen noterade att även tribunalen fann att justeringen som genomfördes av kommissionen i biodieselfallet var rättsstridig och kontrasterade omständigheterna i biodieselfallet mot omständigheterna på den ryska gasmarknaden, för vilken kommissionen konstaterade att en justering av gaspriset var motiverad. I T-111/14, Unitec Bio mot rådet, angav tribunalen därför följande i punkterna 49 och 50: *(49) I punkt 44 i domen av den 7 februari 2013, Acron och Dorogobuzh/rådet (T-235/08, ej publicerad, EU:T:2013:65),*

([5]) DS337 Europeiska gemenskaperna – Antidumpningsåtgärd för odlad lax från Norge.
([6]) DS493 – Ukraina – Antidumpningsåtgärder för ammoniumnitrat

fann tribunalen att med hänsyn till att naturgas enligt den ryska lagstiftningen nödvändigtvis tillhandahölls berörda tillverkande exportörer till ett mycket lågt pris, påverkades kostnaden för att tillverka den berörda produkten av en snedvridning av den ryska hemmamarknaden vad beträffar gaspriset eftersom detta pris inte var ett resultat av marknadskrafternas verkningar. Tribunalen ansåg således att institutionerna fick dra slutsatsen att någon av posterna i bokföringen för sökandena i domen i målet inte kunde anses vara rimlig och att den posten därför fick justeras med användning av andra källor på marknaden som de ansåg vara mer representativa. (50) Såsom sökanden helt riktigt påpekat framgår emellertid, till skillnad från situationen i det mål som gav upphov till dom av den 7 februari 2013, Acron och Dorogobuzh/rådet (T-235/08, ej publicerad, EU:T:2013:65), inte av handlingarna i målet att priset på de viktigaste råvarorna direkt reglerades i Argentina. Det differentierade exportskattesystem som institutionerna avser innehåller enbart exportskatter med olika skattesatser för de viktigaste insatsråvarorna och biodiesel.

(36) Oavsett ytterligare argument som framförts av de berörda parterna finns vissa odiskutabla fakta, som utgör grunden för kommissionens konstaterande att naturgasmarknaden i Ryssland är snedvriden (se skäl 53 i förordningen om provisorisk tull). Dessa är huvudsakligen i) det faktum att det maximala inhemska priset på naturgas regleras av den ryska staten för Gazprom, som fortfarande utan jämförelse är den största tillverkaren och försäljaren av naturgas i Ryssland och ägare av gasledningarna, ii) förekomsten av en exportskatt på 30 % på gas, iii) det faktum att Rysslands myndigheter reglerar transporttariffer och priser på logistiska stödtjänster samt avgifter för leverans och tjänster och iv) det faktum att naturgaspriserna i Ryssland regleras av staten, inte bara via federala lagar utan även på grundval av politiska målsättningar.

(37) Vad gäller punkt iv) ovan, så som förklaras i skäl 215 i förordningen om provisorisk tull, sätts det inhemska priset med hjälp av en gasprisformel eller fastställs genom indexering där det index som används med jämna mellanrum offentliggörs i en prognos för socioekonomisk utveckling av Rysslands ministerium för ekonomisk utveckling. I samma dokument ([7]) uppges att det för att begränsa stegringen av gaspriset föreslås att Gazproms investeringsprogram optimeras, medan en mekanism för att stimulera till ökad gaskonsumtion i Ryssland utvecklas och genomförs för obligatorisk kapacitetsutökning av det enhetliga gasförsörjningssystemet, vilket skulle tvinga Gazprom att prioritera lämpliga investeringar. Prognosen nämner också behovet av en annan metod för fördelning av transportkostnaden mellan inhemsk försäljning och exportförsäljning i fastställandet av överföringstariffer.

(38) Påståendet att det inhemska priset som regleras av ryska staten omfattar Gazproms kostnader kunde inte verifieras på grund av bristande samarbete från Ryska federationens regering i detta förfarande. De argument som framförs av de ryska exporterande tillverkarna (i det så kallade Brattle-utlåtandet) grundas på uppskattningar av Gazproms totala kostnader, inte på faktiska siffror. De påstod vidare att en annan rysk tillverkare med enbart inhemsk försäljning och en inhemsk prisnivå som kan jämföras med Gazproms är lönsam, vilket helt ignorerar det faktum att företagen kan ha helt olika kostnadsnivåer och kostnadsstrukturer.

(39) Som svar på det tredje argumentet ska det noteras att endast kostnaden för råmaterialet ersätts av referensvärdet. Med den aktuella metoden grundade kommissionen transportkostnaderna från unionsgränsen tillbaka till de ryska gasleverantörerna på uppskattningar. Transportkostnaderna i Ryssland från gasleverantörerna till de exporterande tillverkarna samt eventuella ytterligare avgifter grundas, när så är möjligt, på de faktiska siffror som tillhandahålls av de exporterande tillverkarna. Som anges i skäl 36 reglerade Rysslands myndigheter dessa kostnader. Till skillnad från gaspriset fanns emellertid inte tillräckliga bevis för att leda till slutsatsen att dessa kostnader också var snedvridna på grund av myndigheternas reglering. Kommissionen verifierade att de siffror som tillhandahållits av de exporterande tillverkarna kom från samma källa som de siffror som användes i klagomålet (den statliga myndigheten för prisreglering). Då de siffror som tillhandahölls av de exporterande tillverkarna ansågs vara de senaste som tillhandahållits av någon av de berörda parterna godtog kommissionen dem.

(40) Som svar på det fjärde argumentet, som redan har förklarats under punk c i skäl 55 i förordningen om provisorisk tull, tillämpas det justerade gaspriset på alla köp av inhemsk rysk gas, oavsett om Gazprom är leverantör eller inte. Kommissionens slutsats att Gazprom sätter priserna på den ryska marknaden stöds inte bara av företagets dominerande ställning, utan bekräftas också klart och tydligt av de reviderade räkenskaperna för den huvudsakliga privata konkurrenten (med avseende på marknadsandelar) till Gazprom på den inhemska marknaden – Novatek ([8]).

([7]) Se avsnitt 3.2 i dokumentet.
([8]) Se fotnot 8 i förordningen om provisorisk tull

Därför påverkar Gazproms försäljning av naturgas till ett snedvridet pris prisnivån hos andra leverantörer av naturgas i Ryssland, som då och då till och med säljer något billigare än Gazprom.

(41) Slutligen, avseende riktmärket som används för justeringen av gaspriserna, ändrade inte synpunkterna om det provisoriska utlämnandet av uppgifter kommissionens åsikt att det så kallade Waidhaus-priset är ett lämpligt riktmärke. Som förklarats i skälen 55 d och 58 i förordningen om provisorisk tull låg detta pris nära andra viktiga prisnoteringar i Europa och användningen av detta som referensvärde bekräftades av de respektive domarna från domstolen ([9]). Det faktum att den naturgas som exporteras till Waidhaus och den naturgas som konsumeras i Ryssland har olika värmevärde innebär inte att de är olika produkter och behandlas i en separat justering.

(42) Med beaktande av skälen 34–41 kom kommissionen fram till att den justering av naturgaskostnaden som tillämpats under det preliminära skedet liksom den metod som använts också följer WTO:s regler, mot bakgrund av den specifika situationen på den ryska gasmarknaden.

(43) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter upprepade båda de ryska exporterande tillverkarna vissa av sina påståenden vad gäller justeringens förenlighet med WTO och Gazproms dominerande ställning på den ryska inhemska marknaden för naturgas. Inga ytterligare bevis eller argument lades dock fram som ändrade kommissionens slutsats i skäl 42.

(44) De berörda parterna påstod vidare att omräkningskursen mellan måttenheter, justeringarna för transportkostnader och vinstpålägg från distributörer samt exportskatten på 30 % inbegripna i det justerade gaspriset var felaktiga.

(45) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade Eurochem dessutom att en felaktig växelkurs använts för att beräkna justeringen av transportkostnaden. Företaget hävdade vidare att en ytterligare justering bör göras för tyska nätavgifter.

(46) Som svar på ovanstående anmärkningar genomfördes följande korrigeringar:

a) Måttenheten för volym på naturgas som används i Waidhaus-priset är miljoner British Thermal Units (mmBtu). Enligt synpunkter på det provisoriska utlämnandet av uppgifter ändrades omräkningskursen till 1 mmBtu = 31,899 kubikmeter.

b) Justeringen av transportkostnader ändrades, med beaktande av faktiska transportkostnader som betalats av de ryska tillverkarna i Ryssland. För justeringen av transportkostnader från Waidhaus ([10]) tillbaka till den ryska gränsen använde kommissionen dock de siffror som tillhandahölls i klagomålet. Siffrorna i Brattle-utlåtandet ansågs inte mer korrekta eftersom de hänvisade till källor som använder data som samlats in före undersökningsperioden. Transportkostnaderna från den ryska gränsen till respektive ryska gasfält där de exporterande tillverkarna anskaffade sin naturgas grundar sig på den reglerade taxan ([11]).

c) Pålägget på 15 % för distributionen som används i de provisoriska beräkningarna justerades nedåt, till ett intervall mellan 1 och 5 %. Alla andra kostnader än kostnaden för naturgas och transportkostnader (inklusive överföring) togs i beaktande vid beräkningen av vinstpålägget. De faktiska ytterligare avgifterna vid köp av naturgas under undersökningsperioden användes i största möjliga mån och då data saknades användes en rimlig uppskattning, så som förklaras i de företagsspecifika upplysningarna. Kommissionen avvisade Eurochems påstående att inget inhemskt pålägg bör tillämpas eftersom inget pålägg beaktas för det ryska exportpriset för gas, därför att beräkningen av det reglerade exportpriset inte beaktar sådana kostnader ([12]) och inga ytterligare bevis för att ett sådant pålägg tillhandahålls.

([9]) Tribunalens dom (åttonde avdelningen) av den 7 februari 2013, EuroChem Mineral and Chemical Company OAO (EuroChem MCC) mot Europeiska unionens råd, T-84/07, ECLI:EU:T:2013:64 och tribunalens dom (åttonde avdelningen) av den 7 februari 2013, Acron OAO mot Europeiska unionens råd, T-118/10, ECLI:EU:T:2013:67.

([10]) Waidhaus är den rysk-tyska gasprisreferensen, en sammansättning av olika gasledningar från Ryssland till Tyskland, som återspeglar cif-priset vid den tyska gränsen.

([11]) ФЕДЕРАЛЬНАЯ СЛУЖБА ПО ТАРИФАМ ПРИКАЗ, от 8 июня 2015 года N 216-э/1, Об утверждении тарифов на услуги по транспортировке газа по магистральным газопроводам ОАО "Газпром", входящим в Единую систему газоснабжения, для независимых организаций (с изменениями на 14 февраля 2018 года), (Föreskrift från den statliga myndigheten för prisreglering av den 8 juni 2015 nr 216-e/1 Om godkännande av taxa för gastransporttjänster genom PJSC Gazproms gasledningar som ingår i det förenade gasförsörjningssystemet för oberoende organisationer (med ändringar av den 14 februari 2018). http://docs.cntd.ru/document/420282257

([12]) ФЕДЕРАЛЬНАЯ СЛУЖБА ПО ТАРИФАМ ПРИКАЗ от 9 июля 2014 г. N 1142-э ОБ УТВЕРЖДЕНИИ ПОЛОЖЕНИЯ ОБ ОПРЕДЕЛЕНИИ ФОРМУЛЫ ЦЕНЫ ГАЗА, (Föreskrift från den statliga myndigheten för prisreglering av den 9 juli 2014 nr 1142-e Om godkännande av bestämmelsen för fastställande av gasprisformeln). Finns på http://www.gazprom.com/f/posts/98/377922/prikaz_1142-e.pdf (hämtad den 31 juli 2019).

d) Begäran om en sänkning av exportskatten på 30 % av riktmärkespriset avvisades. Den här skatten är en av de åtgärder som har skapat en snedvridning av naturgasmarknaden i Ryssland, så det är rimligt att anta att det inhemska priset på gas skulle vara minst 30 % högre utan exportskatten. Då skatten är en del av kostnaden på unionsmarknaden för gas med ursprung i Ryssland är den en del av det grundläggande riktmärkespriset.

e) Påståendet om den växelkurs som användes i beräkningen av transportjusteringen godtogs och beräkningarna ändrades i enlighet med detta.

f) Begäran om justering av de tyska nätavgifterna befanns inte vara relevant eftersom Waidhaus-priset motsvarar cif-priset vid den tyska gränsen (och följaktligen beaktar ett sådant pris inte de tyska nätavgifterna).

(47) Den reviderade beräkningen av de justerade gaspriserna tillhandahölls de ryska exporterande tillverkarna i särskilda upplysningar, både vid det slutliga utlämnandet av uppgifter och efter ändringar som gjordes till följd av de synpunkter som beskrivs i skälen 45 och 46 punkterna b, c och e, genom ett ytterligare slutligt utlämnande av uppgifter. Justeringen påverkade inte normalvärdet för Acron eftersom, vilket förklaras i skäl 61 i förordningen om provisorisk tull, endast en höjning av den justerade tillverkningskostnaden till en nivå som skulle göra några av Acrons inhemska transaktioner under undersökningsperioden olönsamma skulle leda till en ändrad dumpningsmarginal. Efter de korrigeringar av Eurochems normalvärde som följde av synpunkterna på det slutliga utlämnandet av uppgifter gav inte den reviderade gasjusteringen upphov till någon ändring av Eurochems normalvärde, och hade därför ingen inverkan på beräkningen av dumpningsmarginalen.

(48) I avsaknad av ytterligare synpunkter beträffande normalvärdet, bekräftade kommissionen slutsatserna i skälen 38–61 i förordningen om provisorisk tull, vilket förtydligas i skälen 17–38.

3.1.3 *Exportpris*

(49) Närmare uppgifter om beräkningen av exportpriset anges i skälen 62–65 i förordningen om provisorisk tull.

(50) Det bör först noteras att kommissionen godtog Eurochems krav att beräkna separata dumpningsmarginaler för de två exporterande tillverkarna i koncernen, då de uppgifter som tillhandahållits av företagen möjliggör en uppdelning av försäljningen baserad på tillverkare. Sådan uppdelning kunde göras trots det faktum att flera handelsföretag var inblandade och kostnaderna för de båda tillverkarna skilde sig åt, däribland försäljningskostnaderna avseende export till unionen. Separata dumpningsmarginaler slogs därefter samman till en vägd genomsnittlig marginal för Eurochem-koncernen, grundad på försäljningsvolymen till unionen. Eurochem fick särskilda upplysningar innehållande den nya beräkningen av dumpningsmarginal för vardera tillverkare. I den nya beräkningen tog kommissionen företagets anmärkningar avseende teknisk beräkning i beaktande.

(51) Den andra ryska exporterande tillverkaren hävdade att den faktiska vinsten för dess närstående exportör i Schweiz och dess närstående importör i Frankrike borde dras av i justeringen av exportpriset, i stället för en uppskattad rimlig vinst. Det ska dock noteras att den faktiska vinsten för företagen i fråga grundas på överföringspriser. Kommissionen avvisade därför detta argument.

(52) Företaget hävdade vidare att kommissionen beräknade kostnaderna för utspädning felaktigt, då omräkningen som tillämpades på transaktionsvolymerna för att skapa exportpriset för den utspädda produkten också bör tillämpas på transaktionsvärdena för den utspädda produkten. Det ska dock noteras att prisskillnaden mellan den exporterade produkten och den utspädda produkten redan återspeglas i omräkningen av transaktionsvolymerna, då denna omräkning ökar enhetspriset för den utspädda produkten till ett värde som motsvarar en outspädd produkt. Påståendet avvisades därför.

(53) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade Acron att kommissionen hade dubbelräknat utspädningskostnaden för dess närstående importör i Frankrike, eftersom dessa utgifter enligt uppgift hade dragits av från försäljningspriset och samtidigt inte dragits av från företagets försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader. I motsats till vad företaget påstod drogs dock kostnaderna för utspädning av från försäljnings- och administrationskostnaderna och de andra allmänna kostnaderna ([13]).

([13]) Bevisen 2 och 13 från kontrollbesöket på plats i Frankrike.

(54) Företaget hävdade vidare att dess franska närstående importör etablerades kort före undersökningsperioden och inledde sin försäljning först under undersökningsperiodens sista kvartal. Kommissionen borde därför enligt företaget justera exportpriset motsvarande endast en fjärdedel av försäljnings- och administrationskostnaderna och de andra allmänna kostnaderna.

(55) Företaget hade allmänna och administrationskostnader under hela undersökningsperioden. Även om dessa utgifter föregick den första försäljningen, eftersom företaget endast ägnade sig åt inköp, utspädning och återförsäljning av karbamidammoniumnitratlösningar, var försäljnings- och administrationskostnaderna och de andra allmänna kostnaderna knutna till den berörda produkten. Begäran avvisas därför.

(56) Efter det ytterligare slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade en rysk exporterande tillverkare att kommissionen inte borde dra av en icke närstående importörs vinstmarginal på 4 % från försäljningspriset till icke närstående kunder i EU för dess närstående tyska handlare. Tillverkaren hävdade att det tyska företaget inte agerade som icke närstående importör för försäljning till icke närstående kunder i EU, eftersom det inte utförde formaliteter för import av den berörda produkten till unionsmarknaden.

(57) Kommissionen noterade att den närstående tyska handlaren betraktades som en närstående importör eftersom den utförde en importörs alla funktioner. Normalt sett skulle alltså återförsäljningspriset omfatta importörens försäljnings- och administrationskostnader, andra allmänna kostnader och vinst, vilket precis motsvarar justeringen i fråga. Genom denna justering utförde kommissionen ingen detaljerad analys transaktion för transaktion eller kund för kund för att fastställa vilka åtgärder utfördes av företaget vad gäller specifika import- och återförsäljningstransaktioner. Begäran avvisas därför.

(58) I avsaknad av ytterligare synpunkter beträffande exportpriset, förutom de som redan har tagits upp i skälen 41–44, bekräftades skälen 62–65 i förordningen om provisorisk tull.

3.1.4 *Jämförelse*

(59) I avsaknad av ytterligare synpunkter beträffande jämförelse av normalvärdet och exportpriset, förutom de som redan har tagits upp i punkterna 3.1.2 och 3.1.3, bekräftades skälen 66 och 67 i förordningen om provisorisk tull.

3.1.5 *Dumpningsmarginaler*

(60) Som anges i skälen 17–47 beaktade kommissionen synpunkter från berörda parter och gjorde en ny beräkning av dumpningsmarginalerna för Ryssland.

(61) De slutgiltiga dumpningsmarginalerna, uttryckta i procent av priset cif vid unionens gräns, före tull, har fastställts till följande:

Företag	Slutgiltig dumpningsmarginal
Acron-koncernen	31,9 %
Eurochem-koncernen	20,0 %
Alla övriga företag	31,9 %

(62) Beräkningen av individuella dumpningsmarginaler efter korrigeringar och justeringar som vidtogs till följd av de ryska exporterande tillverkarnas synpunkter efter det slutliga utlämnandet av uppgifter tillhandahölls på nytt till företagen i fråga.

3.2 **Trinidad och Tobago**

3.2.1 *Normalvärde*

(63) Närmare uppgifter om beräkningen av normalvärdet anges i skälen 74–79 i förordningen om provisorisk tull.

(64) I dess synpunkter om det provisoriska utlämnandet av uppgifter upprepade Methanol Holdings (Trinidad) Limited (nedan kallat *MHTL*) flera tekniska, företagsspecifika krav gällande konstruktionen av normalvärdet, särskilt med avseende på produktionskostnader, försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader samt den vinst som ska användas i beräkningen.

(65) Kommissionen undersökte kraven. Ett av kraven gällde frågan som tas upp i skäl 78 i förordningen om provisorisk tull (dvs. ett krav som kommissionen godtog). Eftersom MHTL:s nya argument innebar en motsägelse av dess ursprungliga krav och saknade underlag avslogs kravet. Vidare fann kommissionen att ett av de andra kraven var motiverat. Följaktligen anpassade kommissionen beräkningen av normalvärdet därefter. Eftersom synpunkterna gällde företagsspecifika uppgifter som används för beräkningar och behandlades som konfidentiella, då de gäller produktionskostnader, försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader, uppgavs anledningarna till avvisandet eller godtagandet för den berörda parten i de särskilda upplysningarna.

3.2.2 *Exportpris*

(66) Närmare uppgifter om beräkningen av exportpriset anges i skälen 80–82 i förordningen om provisorisk tull.

(67) I sina synpunkter på det provisoriska utlämnandet av uppgifter framförde MHTL flera tekniska, företagsspecifika krav gällande beräkningen av exportpriset, särskilt med avseende på de uppgifter som används för att fastställa exportpriset och de justeringar som gjorts av priset på grund av kostnader som uppstått mellan importen och återförsäljningen.

(68) Kommissionen undersökte kraven och konstaterade att några av dem var omotiverade. Följaktligen anpassade kommissionen beräkningen av exportpriset. Eftersom synpunkterna gällde företagsspecifika uppgifter som används för beräkningar och behandlades som konfidentiella, då de gäller överföringspriser och andra kostnader, uppgavs anledningarna till avvisandet eller godtagandet för den berörda parten i de särskilda upplysningarna.

3.2.3 *Jämförelse*

(69) Eftersom det inte har inkommit några synpunkter på jämförelsen bekräftades skälen 83 och 84 i förordningen om provisorisk tull.

3.2.4 *Dumpningsmarginaler*

(70) Som anges i skälen 50–57 beaktade kommissionen synpunkterna från MHTL och gjorde en ny beräkning av dumpningsmarginalerna för TT.

(71) De slutgiltiga dumpningsmarginalerna, uttryckta i procent av priset cif vid unionens gräns, före tull, har fastställts till följande:

Företag	Slutgiltig dumpningsmarginal
Methanol Holdings (Trinidad) Limited	55,8 %
Alla övriga företag	55,8 %

(72) Inga synpunkter beträffande MHTL:s dumpningsberäkningar mottogs efter det slutliga utlämnandet av uppgifter.

3.3 **Amerikas förenta stater**

3.3.1 *Normalvärde*

(73) Närmare uppgifter om beräkningen av normalvärdet anges i skälen 90–98 i förordningen om provisorisk tull.

(74) I sina synpunkter gällande det provisoriska utlämnandet av uppgifter hävdade CF Industries Holdings (nedan kallat *CFI*) att kommissionen felaktigt preliminärt hade avvisat företagets begäran att fastställa lönsamheten från inhemsk försäljning på grundval av produktionskostnaderna för varje produktionsanläggning separat, då CFI konstaterade att bedömningen för att fastställa lönsamheten vid normal handel genomförs i ledet för en juridisk enhet.

(75) I detta avseende framförde CFI synpunkten att ett sådant resonemang saknade laga skäl eftersom domstolen i *Alumina* ([14]) ansåg att artikel 2 i antidumpningsgrundförordningen inte innehåller en uttömmande förteckning över de metoder som gör det möjligt att fastställa huruvida priserna togs ut vid normal handel, och att kommissionen i sin bedömning av normal handel bör undersöka lönsamheten för den sålda produkten kontra produktionskostnaden för den berörda produkten.

(76) Vidare hänvisade CFI till kommissionens tillvägagångssätt i tidigare undersökningar ([15]), då kommissionen rutinmässigt hade använt anläggningsspecifika produktionskostnader för att fastställa lönsamheten från inhemsk försäljning.

(77) Slutligen hävdade CFI att man tillhandahöll uppgifter som gör det möjligt att spåra försäljningstransaktioner tillbaka till anläggningen där tillverkningen skedde.

(78) Kommissionen granskade kraven i skälen 74–77 och fann att domstolen i *Alumina* endast konstaterade det faktum att artikel 2 i antidumpningsgrundförordningen inte innehåller en uttömmande förteckning över de metoder som finns för att fastställa huruvida den inhemska försäljningen genomfördes vid normal handel. Domstolen ålägger dock inte kommissionen att genomföra granskningen av de delar av företaget som inte utgör en separat juridisk enhet.

(79) Vidare granskade kommissionen, i de undersökningar som hänvisas till av CFI, enskilda produktionsanläggningar eftersom dessa företag var separata juridiska enheter, även om de var del av samma koncern.

(80) Mot bakgrund av kommissionens slutsatser, som förklaras i skälen 78 och 79 var det inte nödvändigt att undersöka huruvida de uppgifter som tillhandahållits av CFI skulle göra det möjligt att fastställa en klar koppling mellan de enskilda inhemska försäljningstransaktionerna och produktionsanläggningarna. Kommissionen avvisade följaktligen detta argument.

(81) I sina synpunkter på det slutliga meddelandet av uppgifter upprepade CFI sitt påstående gällande den inhemska försäljningens lönsamhet. Företaget ansåg att kommissionen borde ha övervägt inte bara huruvida produktionsanläggningarna är enskilda juridiska enheter, men också huruvida gruppens struktur gjorde det möjligt att identifiera tillverkaren inom gruppen vad gäller försäljning och produktion, och hänvisade upprepade gånger till kommissionens resultat i undersökningen av sömlösa rör (se skäl 76).

(82) Vad gäller ovanstående påstående erinrade kommissionen om att den undersökning som CFI hänvisar till hade sina egna särdrag. Kommissionens slutsats i undersökningen om sömlösa rör, nämligen att individuella dumpningsmarginaler kunde beräknas eftersom det var möjligt att identifiera tillverkaren vad gäller försäljning och produktion, endast var relevant efter det att det första grundläggande villkoret uppfyllts, dvs. att de företag som berördes av denna undersökning var separata juridiska enheter, vilket inte är fallet med CFI.

(83) Även om kommissionen vidare övervägde att bedöma den inhemska försäljningens lönsamhet per anläggning, skulle det inte alltid vara möjligt att identifiera tillverkaren. Företaget säljer på sin inhemska marknad antingen direkt från en produktionsanläggning eller via ett ansenligt antal distributionstankar. Kommissionen konstaterade att produktionsanläggningarna levererade till mer än en distributionstank och att flertalet distributionstankar fick leveranser från fler än en produktionsanläggning. Detta gör det omöjligt att etablera ett tydligt samband mellan en försäljningstransaktion och den anläggning där produkten i fråga tillverkats.

(84) Kommissionen avvisade följaktligen detta argument.

3.3.2 *Exportpris*

(85) Eftersom det inte inkom några synpunkter på exportpriset bekräftades skälen 99 och 100 i förordningen om provisorisk tull.

([14]) Mål C-393/13 P, rådet mot Alumina d.o.o., EU:C:2014:2245, punkt 25.

([15]) Till exempel för *sömlösa rör,* rådets genomförandeförordning (EU) nr 585/2012 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av vissa sömlösa rör av järn eller stål med ursprung i Ryssland och Ukraina, efter en översyn vid giltighetstidens utgång enligt artikel 11.2 i förordning (EG) nr 1225/2009 och om avslutande av översynen vid giltighetens utgång av import av vissa sömlösa rör av järn eller stål med ursprung i Kroatien (EUT L 4,7, 4.7.20102, sid 5, skäl 60). Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2018/1469 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av vissa sömlösa rör av järn eller stål med ursprung i Ryska federationen och Ukraina till följd av en översyn vid giltighetstidens utgång i enlighet med artikel 11.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1036(EUT L 246, 2.10.2018 s. 20, skäl 81).

3.3.3 *Jämförelse*

(86) I skälen 101 och 102 i förordningen om provisorisk tull förklaras hur jämförelsen mellan normalvärdet och exportpriset gjordes.

(87) I sina synpunkter gällande det provisoriska utlämnandet av uppgifter hävdade CFI att kommissionen, för en rättvis jämförelse, borde ha gjort två justeringar i enlighet med artikel 2.10 k i antidumpningsgrundförordningen: en kvantitetsjustering och en kostnadsjustering.

(88) Vad gäller kvantitetsjusteringen hävdade CFI att en justering av priset för inhemska försäljningstransaktioner borde genomföras för den inverkan som olika kvantiteter har på försäljningspriset på den inhemska marknaden jämfört med unionsmarknaden, då kvantiteten i enskilda transaktioner oftast är liten på den inhemska marknaden men stor vid export till unionen.

(89) I detta avseende tillhandahöll CFI även en beräkning som visade en skillnad mellan vägda genomsnittspriser på den inhemska marknaden för olika försäljningskvantiteter. Även om kommissionen bekräftade att det finns en prisskillnad kunde den inte utesluta att prisskillnaden orsakades av andra faktorer, såsom den säsongsbetonade karaktären hos den berörda produkten, tidpunkten då det underliggande avtalet undertecknades samt volymen som anges i det underliggande avtalet (och inte den enskilda leveransen).

(90) Dessutom tillhandahöll företaget inte några bevis på att det hade tagit hänsyn till försäljningskvantiteten när det förhandlade om försäljningspriset (prispolitik, e-postmeddelanden osv.) Slutligen fann kommissionen att alla eventuella tilläggskostnader som kan knytas till hantering och transport av små kvantiteter i jämförelse med stora kvantiteter togs i beaktande som ersättning. Kommissionen avvisade därför detta argument.

(91) När det gäller kostnadsjusteringen hävdade CFI att kommissionen borde ha justerat det inhemska försäljningspriset i enlighet med skillnaden i produktionskostnader mellan de enskilda produktionsanläggningarna. CFI framförde ett antal företagsspecifika argument som stöd för detta krav.

(92) Kommissionen granskade argumenten, fann kravet omotiverat och avvisade det således. Eftersom argumenten behandlades som konfidentiella förklarades anledningarna till avvisandet för den berörda parten i de särskilda upplysningarna.

(93) I sina synpunkter på det slutliga utlämnandet av uppgifter upprepade CFI sitt påstående gällande kostnadsjusteringen. Företaget tillhandahöll emellertid inga nya bevis till stöd för påståendet. Kommissionen bekräftade därför att påståendet avvisas.

(94) Dessutom hävdade CFI flera gånger att kommissionen borde ha tillämpat en justering för skillnaden i de kvantiteter som vanligtvis såldes på den inhemska marknaden och exporterades till unionen. CFI hävdade att prisskillnaderna inte fångades upp i den justering som begärts för transportkostnader, eftersom prisjämförelsen som användes för att bedöma kvantitetsjusteringen gjordes exklusive transportkostnader. Vidare hävdade CFI att det finns stordriftsfördelar (främst vad gäller kostnader för administration, marknadsföring och försäljning, men också i produktionsplanering osv.) som gör det möjligt att ta ut lägre priser fritt fabrik.

(95) Kommissionen konstaterade att, även om prisjämförelsen gjordes för priser efter avdrag för alla ersättningar, beaktades alla eventuella stordriftsfördelar rörande transport och hantering av stora leveranser jämfört med små leveranser redan inom ramen för dessa justeringar. Vad gäller stordriftsfördelar avseende kostnader för administration, marknadsföring och försäljning lade CFI inte fram några bevis till stöd för detta påstående. Dessutom återspeglades de faktiska försäljnings- och administrationskostnaderna och andra allmänna kostnaderna i det inhemska försäljningspriset för de lönsamma transaktioner som användes för beräkningen av normalvärdet. Kommissionen bekräftade därför att påståendet avvisas.

(96) Eftersom båda CFI:s krav avvisades bekräftade kommissionen skälen 101 och 102 i förordningen om provisorisk tull.

3.3.4 *Dumpningsmarginaler*

(97) Som anges i skälen 60–77 avvisade kommissionen alla krav gällande CFI:s dumpningsberäkning och bekräftade därmed de provisoriska dumpningsmarginalerna för Förenta staterna.

(98) De slutgiltiga dumpningsmarginalerna, uttryckta i procent av priset cif vid unionens gräns, före tull, har fastställts till följande:

Företag	Slutgiltig dumpningsmarginal
CF Industries Holdings, Inc.	37,3 %
Alla övriga företag	37,3 %

4. **SKADA**

4.1 **Definition av unionsindustrin och unionstillverkningen**

(99) De exporterande tillverkarna Acron och CFI påpekade att två unionstillverkare, som står för omkring 30 % av unionstillverkningen, motsatte sig klagomålet. CFI konstaterade också att flera andra tillverkare inte hade gett sig till känna, inte skulle påverkas av den import som är föremål för undersökning och ifrågasatte tillförlitligheten hos skadeindikatorerna.

(100) Kommissionen erinrar om att urvalet omfattar tre av de fyra största unionstillverkarna, som tillsammans står för över 50 % av unionens tillverkning och försäljning. Urvalet är därför klart representativt för unionsindustrin. Dessutom fastställdes många skadeindikatorer, som förklaras i skäl 134 i förordningen om provisorisk tull, på makronivå och baserades därför på alla unionstillverkare.

(101) Vidare gav tillverkare som svarar för över 50 % av unionstillverkningen sitt stöd för inledandet av undersökningen och därmed uppfylldes de rättsliga kraven gällande talerätt.

(102) I avsaknad av ytterligare synpunkter avseende detta avsnitt bekräftade kommissionen de slutsatser som anges i skälen 108 och 109 i förordningen om provisorisk tull.

4.2 **Förbrukning i unionen**

(103) I avsaknad av synpunkter på förbrukningen i unionen bekräftade kommissionen de slutsatser som anges i skälen 110–112 i förordningen om provisorisk tull.

4.3 **Import från de berörda länderna**

(104) Den exporterande tillverkaren Acron hävdade att importerna från länderna i den sammantagna bedömningen inte ökade efter 2016 och att en eventuell senare ökning inträffade på grund av minskad import från tredjeländer. Företaget uppgav att någon betydande ökning av import av flytande gödselmedel som karbamidammoniumnitratlösningar inte var möjlig, då logistiska och lagermässiga kapaciteter förhindrar en sådan ökning. På samma sätt hävdade den exporterande tillverkaren CFI och användarorganisationen AGPB att kommissionen, vid bedömningen av den ökande importen från de berörda länderna under skadeundersökningsperioden, inte hade tagit hänsyn till att en del av denna volymökning hade skett i syfte att antingen ersätta importen från Egypten, som hade minskat kraftigt, eller volymer som tidigare hade levererats av unionstillverkare, som under denna period hade slutat att tillverka karbamidammoniumnitratlösningar. Därför skulle den ökade importvolym från de berörda länderna under skadeundersökningsperioden som kunde ha påverkat unionsindustrin uppgå till mindre än hälften av de 6 72 000 ton som rapporterats i tabell 2 i förordningen om provisorisk tull. I detta avseende konstaterade kommissionen dock, så som framgår av tabell 2 i förordningen om provisorisk tull, att importerna från de berörda länderna ökade varje år från 2016 till undersökningsperioden, både totalt sett och i förhållande till storleken på marknaden. Dessa påståenden avvisades därför.

(105) Användarorganisationerna AGPB och IFA hävdade att unionsindustrins marknadsandel ökade efter undersökningsperioden. På denna punkt undersöker kommissionen först och främst trender som är relevanta för skadebedömningen, inklusive importer, på grundval av en flerårig referensperiod som är densamma för alla relevanta uppgifter och som slutar omedelbart innan en undersökning inleds. Händelser som påstås ha inträffat efteråt ska i regel inte tas i beaktande, då de ligger utanför referensperioden. För det andra är det sannolikt att utvecklingen av unionsindustrins marknadsandel sedan undersökningsperioden har påverkats och snedvridits av inledandet av undersökningen i sig. För det tredje är det så att kommissionen för att kunna beräknamarknadsandelen

efter undersökningsperioden hade måst inhämta och kontrollera färskare uppgifter om unionsindustrins försäljning på unionsmarknaden, vilket inte skedde. Av alla dessa anledningar avvisades påståendet.

(106) De exporterande tillverkarna Acron, CFI och Eurochem ifrågasatte kommissionens beräkning av prisunderskridande. För det första invände de mot att kommissionen, för en del av unionsindustrins försäljningspriser, hade använt priset för leverans till hamnar som Rouen (Frankrike) och Gent (Belgien), såsom vederbörligen förklaras i skälen 128 och 129 i förordningen om provisorisk tull. Här hävdade Eurochem också att förordningen om provisorisk tull inte klargjorde i hur stor utsträckning detta hade varit fallet för denna försäljning.

(107) Kommissionen förtydligade att den i syfte att beräkna prisunderskridandet hade fastställt ett enda försäljningspris för unionsindustrin avseende den enda produkttyp som exporteras från de berörda länderna (karbamidammoniumnitratlösningar med 32 % kväve). Detta pris är det kontrollerade försäljningspriset för den produkttypen hos de unionstillverkare som ingick i urvalet. Omkring 40 % av denna försäljning gjordes till hamnar såsom Rouen eller Gent, och dessa försäljningspriser har justerats av de anledningar som anges i skäl 128 i förordningen om provisorisk tull. Vad gäller återstående 60 % av den unionsförsäljning som gjorts av de utvalda parterna användes försäljningspriset fritt fabrik, då sådan försäljning inte behövde transporteras sjövägen för att ta produkten till den huvudsakliga jämförelsepunkten (vanligtvis Rouen eller Gent). Det vägda genomsnittliga försäljningspris i unionsindustrin som konstaterades användes i beräkningen av prisunderskridande. Därmed är påståendet i skäl 130 i förordningen om provisorisk tull att olika produkttyper användes för jämförelsen felaktigt, då all import från de berörda länderna var av samma produkttyp, dvs. karbamidammoniumnitratlösningar med 32 % kväve, och endast denna produkttyp användes även på unionsindustrins sida. Hänvisningarna i skälen 127 och 129 i förordningen om provisorisk tull till ”en tredjedel” avseende unionsindustrins försäljning som omfattade sjöfrakt för leverans till västeuropeiska hamnar och ”två tredjedelar” avseende unionsindustrins övriga försäljning är inte helt korrekta utan det borde i stället stå ”40 %” respektive ”60 %”.

(108) Unionstillverkaren OCI Nitrogen hävdade att ingen av anledningarna som åberopas av kommissionen i skäl 128 i förordningen om provisorisk tull skulle motivera en avvikelse från normal praxis att jämföra priset cif vid unionens gräns för de exporterande tillverkarna med priset fritt fabrik för unionstillverkarna. OCI Nitrogen hävdade att de anledningar som anges antingen var väldigt vanliga i många antidumpningsundersökningar, eller otillbörligen syftar till att kompensera för de konkurrensmässiga nackdelar som vissa tillverkare har på grund av sitt läge, eller även skulle kunna tillämpas på exporterande tillverkare. Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter gjorde Eurochem liknande kommentarer. Kommissionen avvisade påståendet, då den ansåg att texten i ovannämnda skäl tydligt anger att situationen i detta specifika fall var så exceptionell att det valda tillvägagångssättet verkligen var nödvändigt. De berörda parterna kunde inte ange några objektiva skäl som talar mot kommissionens tillvägagångssätt. De tvivlade också på att detta tillvägagångssätt har tillämpats tidigare av kommissionen under liknande exceptionella omständigheter. Även om det i sig är irrelevant om kommissionen har gjort så tidigare, så har kommissionen faktiskt vid enstaka tillfällen varit tvungen att tillämpa denna metod i tidigare undersökningar när liknande, komplicerade situationer har uppstått, till exempel i undersökningen nyligen gällande armeringsjärn med hög utmattningshållfasthet ([16]). Även om skälen för att inte avvika från priset fritt fabrik kan ha varit annorlunda i den undersökningen, vilket Eurochem hävdar, visar detta att kommissionen anser det lämpligt att avvika från sin standardmetod när omständigheterna kräver det.

(109) När det gäller exportpriset för de samarbetande exporterande tillverkarna levererades huvuddelen av försäljningen till hamnar i Västeuropa, som till exempel Rouen och Gent. Exportpriset som användes i beräkningarna av prisunderskridande inbegrep transport för leverans till cif-hamnen på dessa platser. För den lilla del av försäljningen som deklareras på andra platser i unionen inbegrep priset också transport upp till cif-pris vid unionens gräns. Därmed skapade beräkningen av prisunderskridande symmetri mellan unions- och exportsidan.

(110) Kommissionen står därför fast vid att det var lämpligt att justera viss försäljning inom unionsindustrin till cif-priset i denna undersökning, av de anledningar som framförs i skälen 126–131 i förordningen om provisorisk tull. Obestridligen skapar de faktiska omständigheterna på den här marknaden, som beskrivs i förordningen om provisorisk tull, tillsammans en exceptionell situation. Påståendet avvisades därför.

([16]) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2016/1246 av den 28 juli 2016 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av armeringsjärn med hög utmattningshållfasthet med ursprung i Folkrepubliken Kina (EUT L 204, 29.7.2016, s. 70).

(111) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter bestred Eurochem symmetrin mellan unionsindustrin och exporten och hävdade på grundval av ett utdrag från Eurostat att 35 % av importen från Ryssland inte skulle vara till Frankrike och Belgien och därför inte gå via hamnar som Rouen eller Gent. Företaget hävdade att för dessa 35 % av rysk försäljning till unionen skulle unionsindustrins pris omfatta en justering för transport till Rouen eller Gent, medan den ryska importen inte låg på denna nivå. Påståendet avvisades, eftersom för den unionsförsäljning som avses i jämförelsen användes cif-priserna i stället för priserna fritt fabrik endast där det var lämpligt för försäljning (i huvudsak för försäljning via Rouen eller Gent) och inte för övrig försäljning.

(112) Flera berörda parter hävdade att den metod som tillämpades för att beräkna prisunderskridande var felaktig och oförenlig med tribunalens dom av den 10 april 2019, dvs. dagen innan de provisoriska åtgärderna infördes, i målet T-301/16 Jindal Saw Ltd och Jindal Saw Italia SpA mot Europeiska kommissionen (nedan kallat *Jindal Saw*) ([17]). Framför allt hävdade de att det unionsindustripris som användes för dessa beräkningar och exportpriserna inte befann sig i samma handelsled. De uppgav att priserna för unionsindustrin justerades för att återspegla priserna där överlämnandet till slutanvändaren sker, medan priserna för de exporterande tillverkarna togs från cif-värdet vid unionens gräns oavsett var överlämnandet till slutanvändaren ägde rum. I samma anda hävdades att Jindal Saw skulle innebära att kommissionen måste jämföra unionens försäljningspriser till de första oberoende köparna med de exporterande tillverkarnas närstående företags försäljningspriser till de första oberoende köparna. Kommissionen hade inte gjort detta, eftersom den för de exporterande tillverkarna hade reducerat priserna för deras unionsförsäljning med beloppet för försäljnings- och administrationskostnader, andra allmänna kostnader samt vinsten för deras närstående handelsföretag i unionen, medan några sådana avdrag inte hade gjorts av kommissionen för unionsindustrins försäljning genom närstående handlare. En part hävdade också att kommissionens metod inte skulle ta hänsyn till det faktum att inte all försäljning i slutändan var avsedd för de belgiska och franska marknaderna och att de priser som användes inte skulle inbegripa försäljnings- och administrationskostnader, andra allmänna kostnader samt vinst för dess närstående handlare för leverans till kunden.

(113) När det gäller Jindal Saw fann tribunalen ett fel i det att kommissionen gjorde ett avdrag för försäljningskostnaderna för Jindals närstående importörer i unionen från försäljningen till den första oberoende köparen, medan försäljningskostnaderna för försäljningsenheter närstående unionsindustrin inte drogs av från unionsindustrins försäljningspris till den första oberoende köparen. Tribunalen ansåg därför att de båda priserna inte jämfördes symmetriskt i samma handelsled.

(114) Mot bakgrund av denna dom från tribunalen och de synpunkter som framförts i ärendet från berörda parter beslutade kommissionen att komplettera beräkningarna av prisunderskridande som genomförts i det preliminära skedet. Kommissionen konstaterade att Jindal Saw i första hand rör frågor gällande en rättvis jämförelse av import- och unionsindustripriser och handelsled. När det gäller fastställandet av unionsindustrins genomsnittliga försäljningspris stod försäljningstransaktioner genom närstående parter endast för omkring 40 % av den försäljning av unionsindustriurvalet som användes i jämförelsen. Försäljnings- och administrationskostnader, andra allmänna kostnader samt vinster för de närstående handlarna var låga och undersökningsresultaten rörande prisunderskridande för den sammanlagda importen undergrävs inte, då merparten av unionsindustrins försäljning inte genomfördes genom närstående handlare, även om beräkningarna justeras efter sådana poster. Unionsindustrins försäljning till närstående parter genomfördes faktiskt till marknadspris och det fanns inte någon relevant skillnad mellan priserna vid försäljning till närstående parter och försäljning till icke-närstående parter. Även med avdrag för försäljnings- och administrationskostnader, andra allmänna kostnader samt vinst hos unionens närstående försäljningsenheter, skulle ändå prisunderskridande förekomma hos alla exporterande tillverkare (utom en) och under alla omständigheter skulle prisunderskridande förekomma i alla berörda länder. Därför står kommissionen fast vid att metoden för att fastställa prisunderskridande i det preliminära skedet inte var uppenbart olämpligt, vilket hävdats av flera berörda parter.

(115) Under alla omständigheter styrktes lämpligheten i den provisoriska beräkningen av prisunderskridande ytterligare av en extra beräkning som uteslöt unionsindustrins försäljning genom närstående parter. Den del av försäljningen som användes i denna beräkning stod ändå för en stor och representativ volym av unionsindustrins försäljning, på omkring 60 % av de karbamidammoniumnitratlösningar med 32 % kväve som sålts i unionen av parterna i urvalet. Denna volym var jämförbar med importen från Ryssland och Förenta staterna och var klart större än importen från TT. En mycket liten del av försäljningen till slutanvändare uteslöts också från denna ytterligare beräkning. Unionsförsäljningen var därför i samma handelsled som siffrorna för all import. Denna andra beräkning visade att nivåerna av

([17]) http://curia.europa.eu/juris/document/document_print.jsf?docid=212842&text=&dir=&doclang=EN&part=1&occ=first&mode=lst&pageIndex=0&cid=593705

prisunderskridande var något högre än när den metod som preliminärt hade fastställts tillämpades. Marginalerna i denna beräkning befann sig i ett intervall mellan 3,7 % och 11,2 %. Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade Eurochem att denna beräkning inte skulle leda till en rättvis jämförelse, eftersom den endast jämförde unionsindustrins försäljning till icke närstående kunder, å ena sidan, med företagets försäljning till närstående parter, å andra sidan. Denna observation är dock felaktig, eftersom den försäljning från Eurochem som användes i jämförelsen gäller dess försäljning till icke närstående kunder, lämpligen anpassad till cif-nivå. Eurochem föreslog också att ett urval av fraktsatser (som anges i en tabell till dess synpunkter på det slutliga utlämnandet av uppgifter) för att beräkna unionstillverkarnas cif-pris. Det visar sig dock att dessa fraktsatser är Eurochems egna och gäller utgångspunkter som inte används av unionsindustrin. Detta förslag avvisades eftersom det skulle göra beräkningen mindre korrekt.

(116) Kommissionen konstaterade att dessa ytterligare beräkningar tydliggör att den dumpade importen underskrider unionsindustrins priser oavsett vilken metod som tillämpas. Argumenten från parterna i denna fråga avvisades därför.

(117) Utöver det prisunderskridande som fastställts visade undersökningen även att effekten av den dumpade importen var nedpressade priser på unionsmarknaden under undersökningsperioden. Förordningen om provisorisk tull fokuserade redan på förekomsten av pristryck, särskilt i skälen 149, 166 och 167. Detta bekräftas ytterligare av uppgifterna som lämnades som svar till påståendet från en berörd part i skäl 131. Så som beskrivs närmare i skälen 125 och 131 i förordningen om provisorisk tull, framhävdes faktiskt de nedpressade priserna på unionsmarknaden klart och tydligt, då försäljningspriserna inte kunde höjas för att täcka betydande kostnadsökningar, vilket tydligast framgår av tabell 7. Unionsindustrins oförmåga att höja försäljningspriserna orsakades av den inverkan som de allt större volymerna av dumpad import hade på unionsmarknaden. Av alla dessa uppgifter framgår att den dumpade importen utöver ett eventuellt prisunderskridande också orsakade ett betydande pristryck i den mening som avses i artikel 3.3 i antidumpningsgrundförordningen.

(118) Den exporterande tillverkaren MHTL hävdade också att beräkningen av prisunderskridande inte var förenlig med tribunalens dom av den 30 november 2011 i målet T-107/08 Transnational Company ”Kazchrome” AO och ENRC Marketing AG mot Europeiska unionens råd och Europeiska kommissionen (nedan kallat *Kazchrome*) ([18]). Domen skulle innebära krav på att slutpriset till kunden skulle användas för beräkningar av prisunderskridande (och målprisunderskridande), och inte ett ”teoretiskt pris som konstruerats av kommissionen”. Enligt denna dom ska dock jämförelsen ske vid den verkliga fysiska punkt där priserna jämförs av kunder på unionsmarknaden. Med tanke på att den huvudsakliga jämförelsepunkten för priser på unionsmarknaden är cif-priset efter betald tull och att cif-priserna vid unionens gräns tas i beaktande när importen tulldeklarerats i Västeuropa, i Rouen och Gent, ansåg kommissionen att beräkningen helt och hållet följer Kazchrome.

(119) Dessutom noterar kommissionen att Kazchromemålet rörde en särskild situation där varor fördes in på unionsmarknaden först via Litauen (genom transitering) och sedan till Rotterdam där de tullklarerades. I det fallet hade kommissionen beslutat att beräkna prisunderskridande och målprisunderskridande på grundval av priset vid transiteringspunkten och inte priset efter tullklarering. Så är inte fallet i den aktuella undersökningen, eftersom det var otvistigt att det pris som användes för beräkningen av prisunderskridande och målprisunderskridande bygger på cif-priset efter tullklarering.

(120) Kommissionen ansåg att exportpriserna som fastställts av kommissionen och unionsindustrins priser fritt fabrik, anpassade till cif-nivå där tillämpligt, utgör grunden för en rättvis och rimlig jämförelse. Det bör has i åtanke att en perfekt jämförelse skulle innebära att bara anbud på samma kontrakt kunde beaktas, eftersom försäljningsvillkoren inte förrän då skulle vara identiska. Eftersom en perfekt jämförelse inte är möjlig ansåg kommissionen att metoden (som bygger på genomsnittspriser för liknande produkter insamlade under en undersökningsperiod på ett år) är rättvis. Metoden redovisades tydligt i samband med utlämnandet av uppgifter.

(121) Vidare ansåg kommissionen att den metod för beräkning av prisunderskridande som de berörda parterna förespråkar skulle leda till olika behandling vid beräkningen av deras marginaler och av marginalerna för andra exporterande tillverkare i urvalet som säljer till icke närstående importörer. Den metod som använts för andra

([18]) Målet T-107/08, Transnational Company ”Kazchrome” AO och ENRC Marketing AG mot Europeiska unionens råd och Europeiska kommissionen, ECLI:EU:T:2011:704.

exporterande tillverkare byggde på cif-exportpriset, som naturligtvis exkluderar försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader i unionen samt vinst vid återförsäljning i unionen efter tullklarering. Den metod som kommissionen använder säkerställde att båda omständigheter (nämligen när exporten skedde till närstående eller oberoende aktörer i unionen) gavs lika behandling. Påståendet avvisades därför.

(122) Den exporterande tillverkaren Acron hävdade att man i beräkningen av prisunderskridande borde ha gjort åtskillnad mellan karbamidammoniumnitratlösningar med 32 % kväve och karbamidammoniumnitratlösningar med 30 % kväve på grund av de stora volymer som företaget hade sålt på unionsmarknaden. Detta påstående upprepades efter det slutliga utlämnandet av uppgifter. I enlighet med den metod som används för dumpningsberäkningar för denna exporterande tillverkare omräknades återförsäljning av utspädda produkter till karbamidammoniumnitratlösningar med 32 % kväve, då den produkten hade importerats av den närstående parten. Påståendet avvisades därför.

(123) Den exporterande tillverkaren CFI hävdade att urvalet av unionstillverkare inte var representativt, då tillverkare baserade i de östra delarna av unionen var överrepresenterade jämfört med tillverkare baserade i andra delar av unionen. Om kommissionen hade ändrat urvalet i enlighet med de synpunkter som framfördes i början av undersökningen (se även skäl 12), skulle försäljningen från Österuropa med höga transportkostnader inte ha varit alls lika framstående i urvalets siffror. Följaktligen skulle unionsindustrins försäljningspris som användes för prisunderskridande ha varit mycket lägre, hävdade CFI. Vidare antog den exporterande tillverkaren att försäljningen från den utvalda tillverkaren OCI Nitrogen inte togs med i beräkningarna av prisunderskridande (och målprisunderskridande), då det företaget inte sålde den produkttyp som exporterades till unionen av den exporterande tillverkaren.

(124) Kommissionen har redan bekräftat representativiteten hos urvalet av unionstillverkare i skäl 13 i förordningen om provisorisk tull. Urvalet omfattar över 50 % av den totala produktionen och försäljningen i unionen och grundas på den största produktions- och försäljningskvantiteten hos samarbetande tillverkare, inbegripet de tre största samarbetande tillverkarna. Vad gäller den påstådda överrepresentationen av tillverkare från Österuropa, ansågs det inte lämpligt att utesluta de två största tillverkarna. Därför fastställdes urvalet i enlighet med artikel 17.1 i grundförordningen och på ett objektivt sätt. Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter ifrågasatte användarorganisationerna AGPB och IFA urvalets representativitet och hänvisade särskilt till ett pressmeddelande från Yara för att visa att unionstillverkarna i allmänhet inte led någon skada. Kommissionen erinrade dock om att Yara Sluiskil B.V. ursprungligen valdes ut för att ingå i urvalet, men att företaget vägrade att samarbeta. Ett pressmeddelande som omfattar en enda unionstillverkare ifrågasätter dessutom inte urvalets representativitet. Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade de amerikanska myndigheterna att kommissionen inte borde ha tillämpat ett stickprovsförfarande, utan undersöka alla unionstillverkare. Redan före inledandet hade kommissionen, med tanke på det stora antalet berörda unionstillverkare och för att det skulle vara möjligt att avsluta undersökningen inom föreskriven tid, beslutat att göra ett urval genom att endast låta ett begränsat antal unionstillverkare ingå i undersökningen (s.k. stickprovsförfarande). Detta är helt i enlighet med artikel 17 i grundförordningen. Samma part kritiserade också urvalet eftersom den ansåg att det var ett snedvridet urval av klagande tillverkare som inte beaktade tillverkare som inte stödde klagomålet. Det erinras om att urvalet gjordes på grundval av alla kända tillverkares produktions- och försäljningsvolymer, inte bara de företag som stödde klagomålet, i enlighet med artikel 17.1 i grundförordningen. Ursprungligen utvaldes en tillverkare som motsatte sig klagomålet, men denna part vägrade att samarbeta. Den ersattes av en annan tillverkare som motsatte sig klagomålet. De amerikanska myndigheterna ifrågasatte slutligen huruvida parterna i urvalet svarade för en betydande del av unionstillverkningen av karbamidammoniumnitratlösningar, enligt kravet i artikel 4.1 i WTO:s antidumpningsavtal. För det första hänvisas i artikel 4.1 i WTO:s antidumpningsavtal till definitionen av den inhemska industrin och inte till stickprovsförfarandet (och därför finns inte något krav på att urvalet ska svara för en betydande del av unionstillverkningen). I artikel 6 i WTO:s antidumpningsavtal och artikel 17 i grundförordningen hänvisas till stickprovsförfarandet och, som anges ovan, hade urvalet fastställts i enlighet med dessa bestämmelser. Dessa synpunkter avvisades därför.

(125) Vad gäller de försäljningsuppgifter som har använts för prisunderskridandet påpekade kommissionen att undersökningen har visat (skälen 149 och 165 i förordningen om provisorisk tull) att unionsindustrins priser under undersökningsperioden pressats ned väsentligt av den dumpade importen och att detta i synnerhet varit fallet för de stora försäljningsvolymerna på viktiga platser som Rouen och Gent. Tabell 10 i förordningen om provisorisk tull visar att denna utveckling resulterade i förluster för unionsindustrin under undersökningsperioden. Det skulle därför inte vara korrekt att anta att unionsindustrin har kunnat täcka alla sina kostnader (inklusive transportkostnader). Kommissionen står därför fast vid att det var fråga om nedpressade priser på unionsmarknaden från år 2016 till undersökningsperioden. Det finns ingen information i handlingarna om att priserna hos unionstillverkare som inte ingår i urvalet skulle skilja sig väsentligt från priserna hos de utvalda tillverkarna. Urvalet av olika unionstillverkare har därför sannolikt inte någon betydelse för det prisunderskridande och pristryck som

konstaterats. Detta påstående avvisades därför. Vad gäller unionsindustrins försäljning som användes vid beräkning av prisunderskridande bekräftar kommissionen att importer av 32-procentiga karbamidammoniumnitratlösningar enbart jämfördes med unionsindustrins försäljning av samma typ.

(126) Utöver ovannämnda rättspraxis för de europeiska domstolarna åberopade den exporterande tillverkaren MHTL andra grunder för att konstatera att kommissionens metod för att fastställa prisunderskridande var rättsstridig. Den berörda parten hävdade att tillämpningen av artikel 2.9 i grundförordningen, som avser konstruktionen av exportpriset i händelse av försäljning via en närstående part i unionen, genom analogi vid beräkningarna av prisunderskridande och målprisunderskridande strider mot artikel 3.1 i grundförordningen, då bestämmelsen endast gäller för dumpningsberäkningar och inte kan användas när det gäller skadeanalys. Slutligen skulle den tillämpade metoden bryta mot världshandelsorganisationens regler, då den inte skulle utgöra en rättvis jämförelse.

(127) Kommissionen erinrar om att det i grundförordningen inte föreskrivs någon särskild metod för att fastställa prisunderskridandemarginalen, och ej heller för att fastställa förekomsten av prisunderskridande i det berörda landet. Kommissionen har därför ett stort utrymme för skönsmässig bedömning när det gäller denna faktor. Denna skönsmässiga bedömning begränsas av kravet på att slutsatser ska grundas på faktiska bevis och på en objektiv granskning, såsom krävs i artikel 3.2 i grundförordningen. Kommissionen erinrade även om att det särskilt föreskrivs i artikel 3.3 i grundförordningen att frågan huruvida det föreligger ett betydande prisunderskridande ska undersökas i ledet för den dumpade importen och inte i ledet för eventuella efterföljande återförsäljningspriser på unionsmarknaden.

(128) Mot denna bakgrund, när det gäller de faktorer som beaktas vid beräkningen av prisunderskridandet (särskilt exportpriset), måste kommissionen fastställa det första tillfälle när konkurrensen äger rum (eller kan äga rum) med unionstillverkare på unionsmarknaden. Denna punkt motsvarar egentligen inköpspriset från den första icke-närstående importören, eftersom företaget i princip kan välja att förvärva varorna antingen från unionsindustrin eller från utländska leverantörer. Bedömningen ska grundas på exportpriset vid unionens gräns, vilket anses vara en nivå som är jämförbar med unionsindustrins pris fritt fabrik. Vad gäller exportförsäljning genom närstående importörer ska jämförelsen göras precis efter det att varorna korsar unionsgränsen och inte i ett senare skede i distributionskedjan, t.ex. vid försäljningen av varan till slutkonsumenten. Genom en analog tillämpning av det tillvägagångssätt som tillämpats vid beräkningen av dumpningsmarginalen, konstrueras således exportpriset på grundval av återförsäljningspriset till den första oberoende kunden, vederbörligen justerat enligt artikel 2.9 i grundförordningen. Eftersom denna artikel är den enda bestämmelsen i grundförordningen som ger vägledning avseende beräkningen av exportpriset är en analog tillämpning motiverad. Vad gäller beräkningen av prisunderskridande noterade kommissionen att användningen av artikel 2.9 i grundförordningen inte ledde till en asymmetrisk jämförelse (till skillnad från Jindal-målet) eftersom man vid målprisunderskridandejämförelsen konstruerade unionsindustrins målpris på grundval av tillverkningskostnader, försäljnings- och administrationskostnader, andra allmänna kostnader och vinstmål endast för den tillverkande enheten, och det är därför jämförbart med det konstruerade exportpriset. Kostnaderna för unionstillverkarnas närstående säljande enheter beaktades med andra ord inte vid jämförelsen av unionsindustrins målpris och det konstruerade exportpriset.

(129) Den exporterande tillverkaren Eurochem hävdade också att kommissionen hade begått ett flertal misstag vid beräkningen av prisunderskridande, i synnerhet gällande beräkningen av exportpriset på cif-nivå, och Eurochem kom, efter att ha korrigerat dessa misstag, fram till att dess import till unionen inte underskred unionsindustrins priser. Kommissionen granskade dessa argument och genomförde, i tillämpliga fall, en omräkning av exportpriset. Kommissionen konstaterade ändå att importen för denna exporterande tillverkare underskred unionsindustrins priser.

(130) Samma exporterande tillverkare hävdade att kommissionen borde tillhandahålla en detaljerad sammanställning av beräkningarna av prisunderskridande med avseende på leveransvillkoren inom unionsindustrin. Kommissionen anser det inte vara nödvändigt att tillhandahålla sådan detaljerad sammanställning, med tanke på de detaljerade förklaringar som ges med avseende på unionsindustrins försäljning på unionsmarknaden. Påståendet avvisades därför.

(131) Fertilizers Europe underströk att prisnedgången och pristrycket var tydliga under undersökningsperioden och att detta kan vara ännu skadligare än prisunderskridande. I detta hänseende erinrade kommissionen om att det redan i skälen 166 och 167 i förordningen om provisorisk tull har konstaterats att priserna på unionsmarknaden var nedpressade år 2017 och att priserna på unionsmarknaden var nedpressade under undersökningsperioden, eftersom ytterligare ökningar av gaskostnaderna inte ledde till ökade försäljningspriser på grund av den ökande volymen av dumpad import. Detta var uppenbarligen möjligt på grund av den koncentration av import som sker i hamnar som Gent och Rouen, på grund av insynen på marknaden och eftersom karbamidammoniumnitratlösning är en mycket homogen produkt, som nästan uteslutande köps på grundval av priset. Därför var unionsindustrin tvungen att sälja till snabbt minskande marginaler, vilket utmynnade i en förlust på 3,5 % under undersökningsperioden.

(132) I syfte att vidare undersöka vissa berörda parters påstående att beräkningarna av prisunderskridande inte genomfördes i samma handelsled, undersökte kommissionen vilka typer av kunder som var inblandade. Importer från de berörda länderna genomfördes till importörer och distributörer i stora mängder. De utvalda unionstillverkarna sålde till handlare, distributörer, återförsäljare av jordbruksprodukter och stora kooperativ. Alla dessa kunder gjorde inköp i bulk och levererade stora mängder till sina kunder. Endast en mycket liten del av försäljningen från den unionsindustri som ingick i urvalet skedde till slutanvändare och de togs inte med i den beräkning som nämns i skäl 115. Därför konstaterades att beräkningarna av prisunderskridande genomfördes i samma handelsled.

(133) Den exporterande tillverkaren CFI hävdade att kommissionen borde ha tagit hänsyn till säsongseffekten på priser vid beräkningarna av prisunderskridande. Eftersom karbamidammoniumnitratlösningar inte används i lika stor utsträckning under hela året, varierar priserna betydligt beroende på tidpunkten för inköpet. Dessutom skulle ett inköp under lågsäsong, då till ett mycket lägre pris, medföra lagringskostnader till ett mycket högre belopp än det som kommissionen använde för att justera beräkningarna av prisunderskridande (och målprisunderskridande).

(134) Kommissionen granskade den information som tillhandahölls av de utvalda exporterande tillverkarna på grundval av fakturadatum, för att se om priserna under undersökningsperioden varierade i takt med säsongerna och för att fastställa vilka parter som sålde under hög-/lågsäsong. Kommissionen fann att priserna under undersökningsperioden var högst under perioden januari–mars 2018. I analysen konstaterades också att unionsindustrin sålde relativt jämna mängder under hela året. Dessutom var importerna från de berörda länderna också relativt jämnt fördelade över året. Därför påvisade inget i de tillgängliga uppgifterna någon viktig eller konsekvent säsongsmässig inverkan på beräkningen. Påståendet avvisades därför.

(135) De två ryska exporterande tillverkarna Acron och Eurochem hävdade att kommissionen hade begått flera misstag i beräkningen av prisunderskridande. Framför allt ifrågasatte en av dem beräkningen av cif-värden när det gäller omräkningen av den utspädda produkten till den exporterade produkten efter det att kvantiteterna hade omräknats. Som anges i skäl 52 avvisades detta påstående.

(136) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade de amerikanska myndigheterna att kommissionen hade underlåtit att utföra en analys av priseffekterna, inbegripet av prisunderskridande, på grundval av uppgifter som omfattar hela skadeundersökningsperioden, utan bara grundat sig på priserna under undersökningsperioden. Detta påstående avvisas. Resultaten i skälen 164–166 i förordningen om provisorisk tull rörande priseffekterna grundas på en analys som omfattar hela skadeundersökningsperioden. Importpriserna från de berörda länderna minskade faktiskt med mellan 30 % och 34 % beroende på vilket land som avses, under skadeundersökningsperioden. Denna minskning av försäljningspriserna var särskilt märkbar under 2016 (en minskning på mellan 23 % och 27 % beroende på land, jämfört med 2015) vilket också var året med den högsta ökningen från ett år till ett annat, dvs. en ökning med 50 % av importvolymen från de berörda länderna. 2016 var också det år under vilket unionsindustrins försäljningspris registrerade sin största nedgång (en minskning med 26 %) och unionsindustrins lönsamhet började minska. Prisutvecklingen för både importen och unionsindustrins priser visar den prisnedgång/den prispress som den berörda importen orsakade under skadeundersökningsperioden. Som förklaras i skäl 152 är prisunderskridandet dessutom bara en faktor i en mycket bredare analys av priseffekterna i vilken prisnedgången/ prispressen är en huvudsaklig faktor när det gäller orsakssambandet.

(137) Eftersom inga ytterligare synpunkter har inkommit beträffande importen från de berörda länderna bekräftade kommissionen alla andra slutsatser som anges i skälen 113–131 i förordningen om provisorisk tull.

4.4 **Unionsindustrins ekonomiska situation**

4.4.1 *Allmänna anmärkningar*

(138) I avsaknad av synpunkter bekräftade kommissionen de slutsatser som anges i skälen 132–136 i förordningen om provisorisk tull.

4.4.2 *Makroekonomiska indikatorer*

(139) Vissa berörda parter begärde ett förtydligande av metoden och källan till de makroekonomiska indikatorer som anges i förordningen om provisorisk tull. Kommissionen bekräftar, så som nämns i skäl 134 och relevanta tabeller i förordningen om provisorisk tull, att källan till uppgifterna om de makroekonomiska indikatorerna var Fertilizers Europe. De siffror som angavs av Fertilizers Europe godtogs dock inte alltid så som de rapporterades. För vissa indikatorer, i synnerhet avseende produktion, produktionskapacitet, kapacitetsutnyttjande och total försäljningsvolym, ersatte kommissionen vissa företagsspecifika uppgifter som angetts av Fertilizers Europe, om uppgifterna skiljde sig från de bekräftade uppgifterna om ett av de utvalda företagen. Vidare användes verifierade insamlade uppgifter som en fördelningsnyckel för att erhålla en tillförlitlig detaljerad sammanställning av försäljningen mellan närstående och icke-närstående parter samt unionens försäljning och export. Slutligen övervägdes användning av Fertilizers Europes uppgifter om utgående lager och sysselsättning, men det beslutades att en extrapolering grundad på bekräftade uppgifter om urvalet skulle användas eftersom detta ansågs vara mer tillförlitligt. De berörda parterna fick dessa klargöranden under höranden efter det provisoriska utlämnandet av uppgifter.

(140) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter konstaterade den exporterande tillverkaren Acron att förklaringen ovan visar att kommissionens analys av makroekonomiska indikatorer var baserad på okontrollerade uppgifter och därför inkorrekt. Detta påstående avvisades. Förfarandet ovan beskriver den exakta motsatsen till vad Acron påstod, nämligen en detaljerad och grundlig kontroll av de uppgifter som lämnats av industrin och överväganden av hur dessa uppgifter bäst kan användas.

(141) I sin skriftliga inlaga efter ett hörande och även efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade den exporterande tillverkaren Acron att siffrorna om kapacitetsutnyttjande som rapporterats i förordningen om provisorisk tull var för höga på grund av anläggningars produktionsomläggning från tillverkning av karbamidammoniumnitratlösningar till tillverkning av andra gödselmedel med högre förädlingsvärde. Den exporterande tillverkaren CFI framförde sina synpunkter om siffrorna gällande produktionskapacitet och kapacitetsutnyttjande som rapporterats i förordningen om provisorisk tull. Tillverkaren hävdade att kapacitetssiffrorna förmodligen var för höga eftersom de inbegrep outnyttjad kapacitet.

(142) För det första är det korrekt att de siffror som visas i förordningen om provisorisk tull inbegriper en del outnyttjad kapacitet. Om outnyttjad kapacitet hade uteslutits, skulle den totala produktionskapaciteten under undersökningsperioden ha varit omkring 7 0 00 000 ton (i stället för 8 3 85 000 ton) och kapacitetsutnyttjandet 56 % (i stället för 46 %). Även utan outnyttjad kapacitet hade trenden under analysperioden varit fallande och mycket lik vad som rapporterades i förordningen om provisorisk tull.

(143) För det andra, när det gäller produktionskapacitet och kapacitetsutnyttjande, beaktade kommissionen i sin analys, vilket anges i förordningen om provisorisk tull, att tillverkare (i viss utsträckning) kan lägga om produktionen från en kvävebaserad produkt till en annan. Därför ansåg inte kommissionen att kapacitet och kapacitetsutnyttjande hade någon betydande effekt på skadebilden i just denna undersökning.

(144) Den exporterande tillverkaren Acron hävdade att unionsindustrins kapacitetsutnyttjande var 100 % och att all rapporterad outnyttjad kapacitet användes för tillverkning av andra gödningsmedel. Tillverkaren tillhandahöll emellertid inga bevis till stöd för påståendet och siffrorna gällande kapacitet och kapacitetsutnyttjande i förordningen om provisorisk tull har vederbörligen verifierats. Påståendet avvisades därför.

(145) I avsaknad av ytterligare synpunkter avseende de makroekonomiska indikatorerna bekräftade kommissionen de slutsatser som anges i skälen 137–147 i förordningen om provisorisk tull.

4.4.3 *Mikroekonomiska indikatorer*

(146) Den exporterande tillverkaren Eurochem hävdade att unionstillverkarna, med beaktande av flera referenser i förordningen om provisorisk tull angående fluktuationer i gaspriset, borde ha tillhandahållit en icke-konfidentiell sammanfattning som visar trenden i deras gasinköpspriser. De utvalda tillverkarnas gasinköpspriser efterfrågades emellertid inte i frågeformuläret och tillhandahölls därför inte i svaren. Dessa priser erhölls och bekräftades under kontrollbesöken och bilagorna från kontrollerna på plats behandlades som konfidentiella, då de innehåller unionstillverkarnas interna kostnader. I ett sammanställt och icke-konfidentiellt format utvecklades de på följande sätt:

Utvalda tillverkares gasinköpspriser (indexerat)

2015	2016	2017	IP
100	*72*	*83*	*89*

(147) Den exporterande tillverkaren CFI framförde sina synpunkter på skäl 158 i förordningen om provisorisk tull avseende kapitalanskaffningsförmåga. Parten hävdade att ett företags kapitalanskaffningsförmåga i allmänhet inte är direkt kopplad till kassaflödet, utan snarare till företagets övergripande finansiella tillstånd. I denna undersökning visade en unionstillverkare dock att dess investeringar vanligtvis finansieras av kassaflödesöverskott. Vidare fann undersökningen att unionsindustrins övergripande finansiella tillstånd uppenbarligen har försämrats under skadeundersökningsperioden. Den framförda synpunkten kunde därmed inte kullkasta resultaten i skäl 158 i förordningen om provisorisk tull.

(148) CFI hävdade också att den skada som unionsindustrin har lidit skulle se annorlunda ut om den hade analyserats separat för varje unionstillverkare. Detta på grund av faktorer som kostnader för inköp av gas eller geografiskt läge.

(149) Skadeanalysen genomfördes på grundval av hela unionsindustrin och inte per enskild tillverkare. Därför är situationen för varje enskilt företag/varje enskild koncern inte relevant för den övergripande bedömningen. I just detta fall visade undersökningen i alla fall att trenderna för samtliga tre utvalda unionstillverkare (som betraktas som representativa för unionsindustrins situation) liknade varandra och var negativa. Detta påstående avvisades därför.

(150) Den exporterande tillverkaren Acron och Ryska federationens regering ifrågasatte slutsatsen om skada genom att framföra sina synpunkter om vissa skadevållande faktorer, som de hävdade visade en positiv utveckling vid något tillfälle under analysperioden eller till och med dessförinnan. För en meningsfull bedömning måste man dock beakta alla de faktorer som anges i artikel 3 i grundförordningen, vilket kommissionen gjorde i detta fall. På denna grund avvisade kommissionen dessa påståenden.

(151) I avsaknad av ytterligare synpunkter avseende de mikroekonomiska indikatorerna bekräftade kommissionen de slutsatser som anges i skälen 148–158 i förordningen om provisorisk tull.

4.4.4 *Slutsats om skada*

(152) I avsaknad av ytterligare synpunkter avseende slutsatsen om skada bekräftade kommissionen de slutsatser som anges i skälen 159–161 i förordningen om provisorisk tull.

5. **ORSAKSSAMBAND**

5.1 **Verkningar av den dumpade importen**

(153) Den exporterande tillverkaren MHTL hävdade att bedömningen av orsakssambandet baserades på förekomsten av prisunderskridande. Då tillverkaren ansåg att metoden för fastställande av prisunderskridande var bristfällig, innebär det att hela analysen av orsakssambandet måste vara bristfällig och strida mot artiklarna 3.2, 3.3, 3.5, 3.6, 3.7 och 3.8 i grundförordningen.

(154) Med avseende på analysen av de synpunkter som mottagits efter det provisoriska utlämnandet av uppgifter, bekräftade kommissionen att importen från de berörda länderna underskrider unionstillverkarnas försäljningspriser. Under alla omständigheter tar analysen av orsakssambandet många andra faktorer än prisunderskridande i beaktande. I skälen 166 och 167 i förordningen om provisorisk tull anges prisnedgången liksom prispressen under

undersökningsperioden som orsakats av den berörda importen som ett viktigt argument för orsakssamband. Tabell 7 i förordningen visar också att unionsindustrins försäljningspriser minskade mycket mer än kostnaderna under skadeundersökningsperioden. Likaså hade produktionskostnaden per enhet ökat väsentligt från år 2016 till undersökningsperioden, medan försäljningspriset hade minskat. Båda trenderna visade att prispressen orsakas av den berörda importen. Denna slutsats bekräftades i den slutliga analysen och den exporterande tillverkarens argument avvisades därför.

(155) I avsaknad av ytterligare synpunkter avseende slutsatsen om skada som orsakats av importen bekräftade kommissionen de slutsatser som anges i skälen 163–167 i förordningen om provisorisk tull.

5.2 **Verkningar av andra faktorer**

(156) Flera berörda parter ifrågasatte den roll som kommissionen tilldelade den dumpade importen i skälen 163–167 i förordningen om provisorisk tull, då de höll andra faktorer ansvariga för skadorna. Dessa argument diskuteras nedan.

5.2.1 *Priset på karbamid (på världsmarknaden)*

(157) Flera berörda parter upprepade påståendet att prisutvecklingen för karbamidammoniumnitratlösningar, på de flesta marknader, överensstämmer med prisutvecklingen för karbamid. De ifrågasatte kommissionens analys av detta påstående i skälen 176 och 177 i förordningen om provisorisk tull, då kommissionen inte gav en korrekt beskrivning av argumentet att prisutvecklingen för karbamid, och inte importen från de berörda länderna, var orsaken till den skada som unionsindustrin lidit.

(158) Den exporterande tillverkaren CFI framförde också synpunkten att kommissionens observation i skäl 149 i förordningen om provisorisk tull, att unionsindustrins försäljningspris föll år 2016 på grund av ökad import och att dessa priser förblev låga, saknade stöd i fakta. Utvecklingen av unionsindustrins försäljningspris kan helt hänföras till prisutvecklingen för karbamid. Samma påstående upprepades efter det slutliga utlämnandet av uppgifter och gjordes också av Eurochem.

(159) Kommissionen håller med om att pristrenderna för karbamid och karbamidammoniumnitratlösningar överlag stämmer överens. På grundval av information från olika statistiska källor kan ett samband mellan prisutvecklingarna för de båda gödselmedlen konstateras. Ibland är sambandet starkt och ibland, som under skadeundersökningsperioden, går utvecklingen för karbamidammoniumnitratlösningar och karbamid inom unionen isär. Till exempel redovisade klaganden i sin inlaga av den 26 april 2019 de betydande skillnader som rapporterats i handelspublikationer mellan priserna på karbamid och karbamidammoniumnitratlösningar per kväveenhet inom unionen vid olika tillfällen under skadeundersökningsperioden.

(160) Unionstillverkaren OCI Nitrogen hävdade att ökad import av karbamidammoniumnitratlösningar borde leda till en större skillnad mellan priserna på karbamidammoniumnitratlösningar och karbamid (efter avdrag för kväve), för att motivera slutsatsen om orsakssamband avseende den dumpade importen. Dess analys pekade inte på någon betydande ökning av prisskillnaden under de månader som importvolymerna ökade, och den berörda parten drog därför slutsatsen att det inte finns något orsakssamband mellan den berörda importen och den skada som unionstillverkarna lidit.

(161) Även om det skulle kunna finnas ett samband innebär det inte att den dumpade importen inte kan vara orsaken till den skada som unionsindustrin lidit. Vad gäller den berörda importens inverkan på unionsindustrins situation erinrade kommissionen om att, jämfört med föregående år, inträffade den häftigaste sänkningen av importpriser (– 30 %) och den kraftigaste ökningen av importvolymer (+ 50 %) år 2016. Under samma år förlorade unionsindustrin marknadsandelar (-14 %), dess försäljningspris sjönk (-26 %) och lönsamheten påbörjade sitt dramatiska fall mot i slutändan betydande förluster under undersökningsperioden. På grundval av dessa fakta går det inte att bestrida att det finns ett klart orsakssamband mellan den dumpade importen och skadan.

(162) Analysen som genomförts av de berörda unionstillverkarna ser inte detta samband på grund av att analysen av importvolymen sker månadsvis och gäller prisskillnaden mellan sådana månatliga importer (med avdrag för karbamid). Kommissionen håller inte med om denna analys. För det första innehåller både karbamid och karbamidammoniumnitratlösningar kväve och tillämpas av samma användarindustri (dvs. jordbrukare). Därför är

det inte överraskande att det finns någon typ av samband. För det andra bortser man genom att jämföra den ”justerade” prisskillnaden med importvolymer på månatlig basis från det faktum att priserna ofta fastställs flera månader innan produkten faktiskt förs in i unionen och att de varierar beroende på säsong då priserna sätts. Följaktligen anser kommissionen inte att det finns någon grund vare sig för att i) ”justera” priserna, så som den berörda parten har gjort i sitt påstående, eller för att ii) fästa någon större vikt vid den månatliga analysen. På denna grund kan det eventuella sambandet mellan priserna på karbamid och karbamidammoniumnitratlösningar inte försvaga orsakssambandet mellan den dumpade importen och skadan.

(163) Den exporterande tillverkaren CFI ifrågasatte kommissionens slutsats att spotpriserna för karbamid på olika platser i världen visar på prisvariationer, beroende på marknaden, under skadeundersökningsperioden. Tillverkaren hävdade att den information som kommissionen hänvisar till i själva verket visar att de globala karbamidpriserna korrelerar. Dessutom kritiserade tillverkaren de fyra marknader som nämns i det material som hänvisas till i fotnot 15 i förordningen om provisorisk tull, då två av dem är i Kina, där kommissionen anser att marknaden är snedvriden avseende karbamid, och hävdade att referensvärden för marknadspriser FOB för pråmar i mexikanska golfen eller för karbamid i granulatform från Mellanöstern, vilket skulle vara mycket viktigare, saknades. Vad gäller kvaliteten på materialet noterade kommissionen att, eftersom ingen av de berörda parterna lämnade in upphovsrättsfria diagram över priser på gödselmedel i tid, använde kommissionen viss upphovsrättsfri information som visar att prissättningen på karbamid under alla omständigheter den senaste tiden följde olika mönster i olika delar av världen.

(164) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter invände Eurochem också mot att kommissionen provisoriskt använde kinesiska priser för att påvisa avsaknaden av korrelation och att den inte hade använt synpunkter som lämnats in i efterhand. Kommissionen undersökte dock all tillgänglig bevisning i detta avseende och drog slutsatsen att världsmarknadspriset på karbamid inte väsentligen påverkade unionsindustrin. Denna synpunkt bekräftades vidare av de anledningar som anges i nästa skäl.

(165) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter lämnade Fertilizers Europe ytterligare bevis för att korrelationen mellan priset på karbamid och priset på karbamidammoniumnitratlösningar bröts under undersökningsperioden och i ytterligare utsträckning därefter. Uppgifterna bekräftade i huvudsak kommissionens slutsats att korrelationen inte är strukturellt stark, i motsats till vad flera parter hävdat.

(166) OCI Nitrogen motsatte sig också det faktum att kommissionen, i skäl 176 i förordningen om provisorisk tull, hade utnyttjat information som var allmänt tillgänglig på internet, medan denna information inte fanns med i ärendeakten. Enligt den berörda parten ska kommissionen, enligt föreskrifterna i artiklarna 2.6a c och 2.6a e i grundförordningen, endast använda information som finns i undersökningshandlingarna och som vederbörligen kan verifieras av kommissionen, där det sistnämnda i detta fall är omöjligt då den part som informationen kommer från vägrade att samarbeta i undersökningen.

(167) Kommissionen avvisade detta argument och påpekade att artiklarna 2.6a c och 2.6a e i grundförordningen är irrelevanta i detta fall, då de rör dumpningsberäkningar i händelse av betydande snedvridningar i ett exporterande land. Dessutom förväntas kommissionen att, genom ansvarsfullt agerande, dubbelkontrollera den information som de berörda parterna grundar sina argument på mot relevanta informationskällor. Därför dubbelkontrollerade kommissionen vissa uppgifter om karbamidpriser som tillhandahållits av OCI Nitrogen mot en presentation från 2018, som en annan unionstillverkare under förfarandet gjorde tillgänglig på sin webbplats. Presentationen i fråga innehåller ett diagram över karbamidpriser sedan januari 2015 i olika delar av världen, baserade på uppgifter från marknadsundersökningsföretag.

(168) Därför drog kommissionen slutsatsen, som anges i skäl 177 i förordningen om provisorisk tull, att priset (på världsmarknaden) för karbamid inte kunde ha någon betydande inverkan på unionsindustrins försäljningspris och dess skadliga situation.

5.2.2 *Andra faktorer*

(169) Den exporterande tillverkaren Eurochem ifrågasatte kommissionens observation i skäl 155 i förordningen om provisorisk tull, att importen var ansvarig för pristrycket inom unionsindustrin, och konstaterade att unionsindustrins priser pressades av den ökade kostnaden för naturgas från och med år 2017. Detta påstående upprepades efter det slutliga utlämnandet av uppgifter. Även Ryska federationens regering hävdade att den ökade kostnaden för naturgas påverkade lönsamheten för unionsindustrin. Denna fråga har redan diskuterats i skälen 178–180 i förordningen om provisorisk tull. Medan gasprisets utveckling skulle ha kunnat vara en orsak till kostnadsökningen, låg varken gaspriset eller andra kostnadsökningar bakom unionsindustrins oförmåga att höja sina priser (som pressades ned av importen i fråga) för att undvika de förluster som konstaterades under undersökningsperioden. En av de berörda parterna hävdade att lönsamheten för unionsindustrin sjönk skarpt och häftigt år 2017 och under undersökningsperioden eftersom industrin hade beslutat sig för att ”gå emot marknaden”

och behålla priserna på samma relativt låga nivå som under 2016, trots den betydande stegringen av priserna på naturgas och därmed också av kostnaderna. Den berörda parten hävdade att unionsindustrin hade andra möjligheter, vilket inte stöds av uppgifterna i handlingarna, som visar att unionsindustrin även med dessa priser förlorade andelar på 3,5 % av unionsmarknaden mellan 2016 och undersökningsperioden (tabell 5 i förordningen om provisorisk tull). De 2,1 procentenheter av unionsmarknaden som unionsindustrin förlorade från år 2016 kontrasterar mot ökningen på 3,7 procentenheter av den berörda importens andel av unionsmarknaden under samma period (tabell 2 i förordningen om provisorisk tull). Under samma period, från 2016 till undersökningsperioden, sänktes det genomsnittliga importpriset från de berörda länderna ytterligare med över 7 % (tabell 3 i förordningen om provisorisk tull). Unionsindustrin kunde inte höja försäljningspriserna i linje med de ökade kostnaderna för att begränsa förlusterna av marknadsandelar, vilket ledde till ett kraftigt pristryck och ett dramatiskt fall för lönsamheten. Med andra ord var det prispressen som orsakades av ökade volymer av dumpad import som ledde till lönsamhetsfallet då unionsindustrin, i detta scenario, inte kunde höja försäljningspriserna för att återspegla de ökade kostnaderna. Mot bakgrund av detta förklarar prisutvecklingen för gas inte den sjunkande vinsten och kan inte anses vara en bidragande faktor till unionsindustrins skadevållande situation.

(170) Flera berörda parter hävdade att analysen av orsakssambandet påverkades av urvalet, som de inte ansåg representativt för unionsindustrin, då AB Achema och Grupa Azoty skulle ha företagsspecifika svårigheter som ingen av de andra unionstillverkarna skulle ha. De upprepade framför allt att AB Achema och Grupa Azoty var föremål för reglerade och höga gaspriser och av överdrivet höga transportkostnader vid försäljning till Västeuropa, där den större delen av karbamidammoniumnitratlösningar säljs. Dessa påståenden upprepades efter det slutliga meddelandet av uppgifter.

(171) Vad gäller detta påstående bör det först noteras att de makroekonomiska indikatorerna i skadebedömningen hämtas från alla unionstillverkare, vilket förklaras i skälen 134–136 i förordningen om provisorisk tull. Endast de mikroekonomiska indikatorerna bedöms i ledet för de utvalda tillverkarna. Därför påverkas inte den negativa trenden för de flesta makroekonomiska indikatorer, i synnerhet avseende produktionsvolymer, försäljningsvolymer och marknadsandelar, av urvalets sammansättning. För det andra, vilket redan nämnts i skäl 124, fastställdes urvalet på grundval av produktions- och försäljningsvolymen för den liknande produkten under undersökningsperioden och omfattar över 50 % av unionens produktions- och försäljningsvolymer. Därför anses urvalet vara representativt och fullständigt förenligt med bestämmelserna i artikel 17 i grundförordningen.

(172) Vad gäller gaskostnaderna för AB Achema och Grupa Azoty undersökte kommissionen, hos alla tre unionstillverkarna i urvalet, hur och till vilket pris gasen anskaffades. Även om gaspriserna och andra kostnader för anskaffning av gas varierar kraftigt från en medlemsstat till en annan, var det tydligt att prisutvecklingen för gas var liknande för alla tre tillverkare. Gaskostnaderna föll år 2016 och steg år 2017 och under undersökningsperioden (se även tabellen under skäl 146). Alla tre tillverkare upplevde ett stadigt lönsamhetsfall under analysperioden, då de ökade kostnaderna (den största och mest fluktuerande kostnaden är för gas) inte kunde matchas av högre försäljningspriser år 2017 eller under undersökningsperioden. Med andra ord, även om de absoluta siffrorna för vissa av dessa indikatorer kan ha varierat från en tillverkare till en annan (vilket Eurochem hävdade efter det slutliga utlämnandet av uppgifter) vara skadan uppenbar hos alla tre tillverkare och det finns ingen indikation eller bevis i handlingarna på att ett annorlunda urval skulle ha medfört en annan slutsats om skada.

(173) Beträffande frågan om att det geografiska läget för de utvalda unionstillverkarna orsakade skadan på grund av de transportkostnader som uppstår vid införandet av den berörda produkten på marknaden, fanns det under undersökningsperioden 20 kända tillverkare av den berörda produkten med produktionsanläggningar i alla delar av unionen. Dessutom skedde merparten av försäljningen i urvalet lokalt, även om en del av försäljningsvolymen transporterades sjövägen till andra delar av unionen ([19]). För det tredje är det inte ovanligt att tillverkare har kunder på sådant avstånd att transportkostnaderna är av betydande storlek. Det som dock är viktigt för kommissionens

([19]) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade den exporterande tillverkaren CFI att detta inte återspeglades i beräkningen av pris- och målprisunderskridandena. Detta är dock inte korrekt. Det faktum att större delen av unionsindustrins försäljning skedde lokalt medförde att för omkring 60 % av unionsindustrins försäljningspriser som användes för att beräkna prisunderskridandet har priser fritt fabrik använts, och justeringen för transport av målpriset i beräkningen av målprisunderskridandet baseras också på denna siffra.

undersökning är att priserna på sådana marknader är nedpressade på grund av inverkan från den orättvist prissatta importen. Det bör också påpekas att unionsindustrin uppnådde rimliga vinster under analysperiodens första två år, trots dess geografiska belägenhet.

(174) Vad gäller försäljningen till Rouen och Gent, som avses i skäl 107, var transportkostnaderna till cif-punkten 15–20 % av cif-priset. Sådana kostnader måste emellertid beräknas varje år och år 2015 och 2016 gick industrin som helhet med vinst, vilket även inbegriper tillverkarna med sådana cif-kostnader. Så som anges ovan visar trenderna i detta fall att skadan var uppenbar hos alla tre utvalda tillverkare och inte bara hos de som befinner sig i Polen och Litauen. Därför drogs slutsatsen att de transportkostnader som förknippas med införandet av produkten på marknaden inte försvagar orsakssambandet mellan den dumpade importen och den skada som unionsindustrin lidit.

(175) OCI Nitrogen framförde sin synpunkt att kommissionen hade bortsett från argumentet att integration är avgörande inom gödselmedelsindustrin. OCI Nitrogen hävdade att bristen på integration av produktionslinjen för karbamidammoniumnitratlösningar med produktionslinjen för andra gödselmedel gör tillverkare känsliga för fluktuationer på marknaden och är ett exempel på självförvållad skada. Alla tre utvalda företag tillverkade dock karbamidammoniumnitratlösningar och andra gödselmedel i integrerade anläggningar. Det faktum att vissa tillverkare förlitade sig på karbamidammoniumnitratlösningar i större utsträckning än andra tillverkare innebär inte att skadan var självförvållad. Detta påstående avvisades därför.

(176) Den exporterande tillverkaren CFI hävdade att produktiviteten föll med 1 % medan arbetskraftskostnaderna steg med 10 %, och att eftersom sådana extra kostnader inte är knutna till import borde de ha tagits i beaktande i kommissionens analys av orsakssamband.

(177) Kommissionen avvisar detta argument eftersom de ökade arbetskraftskostnaderna per anställd inte återspeglas i en liknande förändring i produktionskostnaden per enhet, som tvärtom föll med 11 % under skadeundersökningsperioden, vilket visas i tabell 7 i förordningen om provisorisk tull. Dessutom kan den minskade produktiviteten tillskrivas den övergripande minskningen i produktion av karbamidammoniumnitratlösningar bland unionstillverkare under skadeundersökningsperioden, som också knyter an till trycket från importen på unionsmarknaden för karbamidammoniumnitratlösningar.

(178) Unionstillverkaren OCI Nitrogen och de exporterande tillverkarna CFI och Acron hävdade också att kommissionen gjorde fel i att avvisa effekten av säsongsbetonad prissättning i skäl 186 i förordningen om provisorisk tull. De hävdade framför allt att kommissionen inte kan stå fast vid att ett årligt genomsnitt kan uppväga betydelsen av säsongsbetonade priser. Enligt dessa tillverkare rapporterade AB Achema en minskning av verksamheten och produktionen med 50 % mellan juni och oktober 2016 och angav att delar av produktionen vanligtvis avbryts varje år, vanligtvis på sommaren när priserna på marknaden är som lägst på grund av låg efterfrågan. Vad gäller AB Achemas produktionsavbrott visade undersökningen att inte bara AB Achema utan även andra unionstillverkare tillfälligt minskar eller avbryter produktionen på grund av underhåll eller reparationer. Det är logiskt att sådan verksamhet, när så är möjligt, utförs under lågsäsong. Vidare kopplas i skäl 166 i förordningen om provisorisk tull vissa produktionsavbrott i unionen till den svaga marknadssituationen. Under alla omständigheter finns inga bevis, vilket redan har konstaterats i analysen av prisskillnader och försäljningspriser i skälen 133 och 134, som pekar på någon betydande och konsekvent säsongsbetonad inverkan på prisanalysen. Kommissionen anser att det årliga prisgenomsnittet är rättvist, då det är allmän praxis inom branschen för karbamidammoniumnitratlösningar att säkra en del volymer och priser under andra halvan av året för leverans under första halvan av efterföljande år. Kommissionen bekräftar därför att detta argument ska avvisas.

(179) De exporterande tillverkarna CFI och Eurochem hävdade att unionsindustrin hade ökat sin exportförsäljning på bekostnad av unionsförsäljningen, och att det är detta, och inte den ökade importen från de berörda länderna, som ledde till den minskade marknadsandelen för unionsindustrin. Eurochem hävdade också att unionsindustrin hade beslutat sig för att fokusera på lönsammare kvävebaserade produkter, som ammoniumnitrat, på bekostnad av unionsmarknaden för karbamidammoniumnitratlösningar. Detta påstående upprepades efter det slutliga utlämnandet av uppgifter. Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter upprepades också att import skulle ha krävts för att fylla gapet, eftersom unionsindustrin skulle ha saknat intresse av att producera karbamidammoniumnitratlösningar åt sina kunder i unionen. Så som redan har förklarats under punkt 5.2.2 i förordningen om provisorisk tull, kompenserade unionsindustrins ökade försäljning på exportmarknaderna (med ca 2 80 000 ton) endast för en liten del av förlusten på ca 7 00 000 ton på unionsmarknaden. Även om man beaktar denna minskade förbrukning under samma period kan man inte hävda att denna ökade exportförsäljning har hindrat unionsindustrin från att betjäna sin kundkrets i unionen. Kommissionen anser att den produktionsomställning som genomförts av vissa unionstillverkare (som anges i skäl 139 i förordningen om provisorisk tull) är en logisk åtgärd från unionstill-

verkarnas sida när de ställs inför minskad lönsamhet och fallande priser på karbamidammoniumnitratlösningar inom unionen på grund av import från de berörda länderna. Under omständigheterna i detta fall kan ett ökat fokus på exportmarknader inte ha bidragit till den skada som unionsindustrin lidit, utan kan möjligtvis tvärtom till en viss grad ha lindrat den skada som orsakats av den dumpade importen. Det erinras om att unionsindustrins kapacitetsutnyttjande minskade under skadeundersökningsperioden med 7 procentenheter, till 46 %. Därför hade den ökade exportförsäljningen inte någon negativ effekt på unionsindustrins förmåga att tillgodose unionsmarknaden. Dessa argument avvisas därför.

(180) Ryska federationens regering hävdade att det faktum att det på sida 57 i klagomålet hänvisades till ökat kapacitetsutnyttjande hos unionstillverkare med 21 % år 2013–2017 pekade på att det inte finns någon koppling mellan Rysslands påstådda dumpning och unionsindustrins väsentliga skada. Detta påstående avvisas. Tabell 4 i förordningen om provisorisk tull visar på ett minskat kapacitetsutnyttjande under skadeundersökningsperioden.

(181) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade Eurochem att marknadsdynamiken hade orsakat den skada som unionsindustrin lidit, snarare än importen från de berörda länderna. Den marknadsdynamik som avsågs var prisfallet för karbamid och kostnadsutvecklingen för gas. Detta påstående verkar dock som en omskrivning av dess tidigare påståenden och av påståenden från andra parter som tidigare hade övervägts och avvisats. Inte desto mindre, för att sammanfatta kommissionens slutsatser, visade unionsindustrin att den under 2015 och 2016 kunde gå med vinst, oavsett om gaspriserna var låga eller höga. Det var dock ökade volymer av dumpad import till låga priser som pressade priserna under 2017 och under undersökningsperioden och som hindrade unionsindustrin från att höja priserna för att täcka sina kostnader. Påståendet att det var marknadsdynamiken snarare än dumpad import som orsakade skadan avvisades därför.

(182) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade CFI och IFA att ytterligare skatter som unionstillverkaren i urvalet AB Achema ålades att betala under undersökningsperioden inverkade på lönsamheten för företaget och de berörda parterna i urvalet. Kommissionen borde därför ha beaktat det som en faktor som kan ha vållat skada. Det bör dock noteras att anskaffningskostnaderna för gas (inbegripet avgifter, skatter och transport) föll under analysperioden för alla tre tillverkare. Anskaffningskostnaderna för gas för alla tre tillverkare följde faktiskt en liknande trend. Det fanns inga bevis för att ytterligare skatter för en enskild unionstillverkare hade någon betydande inverkan på lönsamheten för industrin i urvalet. Den sjunkande lönsamheten i unionsindustrin kunde tvärtom hänföras till unionsindustrins oförmåga att höja sina priser i linje med övergripande kostnadsökningar. Påståendet avvisades därför.

5.2.3 *Slutsats*

(183) På grundval av ovanstående och i avsaknad av ytterligare synpunkter konstaterade kommissionen att ingen av de andra faktorer som undersökts varken i det preliminära skedet eller i det slutgiltiga skedet kunde ha haft någon betydande inverkan på den skadevållande situation som unionsindustrin befinner sig i. Därmed kunde ingen av faktorerna, varken enskilt eller kollektivt, ha mildrat orsakssambandet mellan den dumpade importen och den skada som unionsindustrin lidit, så att detta samband inte längre skulle vara faktisk och betydande, vilket bekräftar slutsatsen i skäl 190 i förordningen om provisorisk tull.

6. **ÅTGÄRDSNIVÅ**

(184) De ryska exporterande tillverkarna hävdade att inte tillämpa regeln om lägsta tull som anges i artikel 7.2a i grundförordningen med avseende på rysk import endast skulle leda till en diskriminerande uppbörd av antidumpningstullar, i strid mot artikel 9.2 i WTO:s antidumpningsavtal.

(185) Kommissionen noterar att tillämpningen av regeln om lägsta tull inte är tvingande bestämmelser enligt WTO:s antidumpningsavtal, då artikel 9.1 anger att tillämpningen av bestämmelserna ”är önskvärd”. Det finns inte några ytterligare bestämmelser som förklarar de materiella villkor som gäller när WTO-länder beslutar sig för att tillämpa regeln. Därför har EU stort utrymme för egna bedömningar vad gäller villkor för tillämpning av regeln om lägsta tull.

(186) Vidare noterar kommissionen att regeln om lägsta tull, i motsats till dessa exporterande tillverkares antagande, fortfarande är tillämplig enligt antidumpningsgrundförordningen i dess ändrade lydelse av den 30 maj 2018. Det som ändrades var tillämpningsvillkoren, då dumpningsmarginalen, i händelse av råvarurelaterade snedvridningar, enligt artikel 7.2a anses återspegla den skada som unionsindustrin lidit, vilket också förklaras i skälen 221–237 i förordningen om provisorisk tull.

(187) En diskriminerande situation kan endast uppstå om två liknande situationer behandlas olika, eller om två olika situationer behandlas lika. Detta är också den logik som ligger till grund för bestämmelserna om icke-diskriminering i artikel 9.2 i WTO:s antidumpningsavtal, oavsett om detta också gäller villkoren för tillämpning av regeln om lägsta tull, som inte är tvingande enligt avtalet.

(188) I just detta fall fann kommissionen endast förekomst av råvarurelaterade snedvridningar enligt artikel 7.2a i grundförordningen när det gäller Ryssland, och inte när det gäller de andra exporterande länderna som omfattades av undersökningen, vilket förklaras vidare i skäl 217. Därför går det inte att jämföra situationen för exporterande tillverkare i Ryssland, där det förekommer råvarurelaterade snedvridningar, med situationen för exporterande tillverkare i Trinidad och Tobago och Amerikas förenta stater, där det inte förekommer någon sådan snedvridning. Detta påstående avvisades därför.

6.1 **Granskning av den marginal som är tillräcklig för att undanröja skadan för unionsindustrin med avseende på Trinidad och Tobago och Amerikas förenta stater**

(189) Flera berörda parter hävdade att Jindal Saw även skulle påverka beräkningen av marginalerna för målprisunderskridande. Det ska klargöras att de marginaler för målprisunderskridande som använts i denna undersökning som nivå för undanröjande av skada fastställdes utifrån unionstillverkarnas produktionskostnad. Inga kostnader lades till fabrikskostnaderna för att täcka kostnader för närstående försäljningsföretag till unionsindustrin, om sådana finns. Därför är den asymmetri med inverkan på beräkningen av målprisunderskridande som tribunalen konstaterade i ärendet Jindal inte förhanden i detta fall, och påståendet avvisas därför.

(190) Det erinras om att marginalen för målprisunderskridande i det preliminära skedet beräknades utifrån ett konstruerat målpris på cif-nivå för omkring 40 % av unionsindustrins försäljning. Kostnaderna mellan fritt fabrik och cif stod för 15–20 % av cif-priset. Dessa kostnader justerades något uppåt i det slutgiltiga stadiet för att korrigera ett mindre beräkningsfel med avseende på vissa cif-priser för en av unionstillverkarna i urvalet, till följd av vilket dessa priser något underskattades. De faktiska siffrorna är konfidentiella och utlämnades till den berörda parten.

(191) Den exporterande tillverkaren CFI hävdade att kommissionen inte borde ha beräknat vinstmålet på grundval av den vinst som gjordes år 2013–2015, då perioden 2006–2015 skulle ha inneburit en enorm avkastning för unionsindustrin tack vare de exceptionellt höga karbamidpriserna på världsmarknaden. Enligt samma linje hävdade den exporterande tillverkaren MHTL att det vinstmål som använts i beräkningen av unionsindustrins målpris sattes till en orimligt hög nivå. Tillverkaren hävdade att detta vinstmål på 10 % var oförenligt med de vinstmål på 8 % och 5 % som fastställts i ett antal andra undersökningar gällande gödselmedel år 2000 och 2001. Kommissionen har inte tillhandahållit uppgifter som pekar på att omständigheterna har förändrats till en sådan grad att vinstmålet skulle sättas så högt. Därför borde målet sättas till 6 %, miniminivån enligt artikel 7.2c i grundförordningen.

(192) Det ska i detta hänseende påpekas att kommissionen, när den bestämde vilken metod som skulle användas för att fastställa vinstmålet i denna undersökning och vilken period som skulle vara lämplig, tog i beaktande att vinstnivåer kan fluktuera. Så som rapporteras i skäl 154 i förordningen om provisorisk tull uppnåddes en vinstnivå på 14 % år 2015, då importen fortfarande var låg. Kommissionen avvisar därför argumentet att nivån som användes på 10 % var orimligt hög eller exceptionell.

(193) Den exporterande tillverkaren CFI hävdade att eftersom andra faktorer än import också bidrog till den skada som unionsindustrin lidit, eller åtminstone förvärrade situationen, skulle en nedåtgående justering av vinstmålet vara lämplig, för att återspegla effekten av dessa andra faktorer. Detta påstående avvisas.

(194) Så som anges i skäl 183 drog kommissionen slutsatsen att de andra faktorerna inte bidrog till den skadevållande situation som unionsindustrin befinner sig i. Dessutom fastställdes vinstmålet, som förklaras i skälen 198 och 199 i förordningen om provisorisk tull, i enlighet med de nya bestämmelser som anges i artikel 7.2c i grundförordningen.

Artikel 7.2c avser ett antal faktorer utan att specificera någon hierarki bland dem. Kommissionen tog hänsyn till lönsamhetsnivån före den ökade importen från de berörda länderna, den lönsamhetsnivå som krävs för att täcka de totala kostnaderna och investeringarna, forskning och utveckling (FoU), innovation samt den lönsamhetsnivå som förväntas under normala konkurrensförhållanden. I enlighet med artikel 7.2c i grundförordningen beslutade sig kommissionen för att använda den vägda genomsnittsvinst som uppnåtts av unionsindustrin under perioden 2013–2015, dvs. precis innan importen ökade och lönsamheten för unionsindustrin samtidigt minskade. Detta säkerställer att vinstmålet återspeglar normala konkurrensförhållanden på marknaden, då marknadsandelen för dumpad import fortfarande var låg. Den ökade importen och den minskade lönsamheten med början år 2016 är tydlig och inga andra faktorer, enskilda eller sammantagna, försvagade orsakssambandet, vilket förklaras i skäl 190 i förordningen om provisorisk tull.

(195) Efter införandet av provisoriska åtgärder korrigerade kommissionen sin beräkning av framtida kostnader för regelefterlevnad i enlighet med artikel 7.2d. Kommissionen uppdaterade de förväntade kostnaderna för utsläppsrätter (se skäl 202 i förordningen om provisorisk tull), och använde nu de prognostiserade priser som rapporterades i Bloomberg New Energy Finance den 30 maj 2019. Genomsnittspriset för utsläppsrätter har slutgiltigt fastställts till 25,81 euro/ton producerat koldioxid, jämfört med 24,14 euro/ton producerat koldioxid i det provisoriska stadiet. Även andra delar av beräkningen korrigerades något om så ansågs lämpligt. På denna grund fastställdes en ytterligare kostnad på 3,8 % (i stället för 3,7 % i det preliminära skedet) och denna kostnad lades till det icke-skadliga priset. En kompletterande anmärkning till handlingarna som ska granskas av de berörda parterna innehåller detaljerad information om dessa korrigeringar. Inga synpunkter lämnades av berörda parter, utöver de som togs upp i skäl 197.

(196) CFI och Acron hävdade också att kommissionen inte borde ha genomfört någon justering för framtida kostnader för regelefterlevnad i enlighet med artikel 7.2d, då resultaten inte bekräftar att det finns några konkreta bevis för att med tillräcklig säkerhet kunna fastslå att unionsindustrin kommer att ådra sig kostnader i framtiden. CFI gjorde också gällande att det är inkonsekvent och felaktigt att beräkna ett målpris på grundval av tidigare produktionskostnader och tidigare vinst när man samtidigt tittar på framtida kostnader. Detta argument avvisades, då förordningen om provisorisk tull innehåller en fullständig förklaring av den rättsliga grunden för justeringen av framtida kostnader för regelefterlevnad och då den metod som använts för att beräkna sådana kostnader grundas på konkreta bevis i form av de bästa tillgängliga uppgifterna.

(197) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade Fertilizers Europe att under tiden skulle det genomsnittliga priset för utsläppsrätter ha ökat ytterligare, och angav uppgifter från en annan källa än den som användes under det provisoriska och det slutgiltiga stadiet (dvs. Bloomberg New Energy Finance). Fertilizers Europe hävdade därför att kommissionen borde utvärdera detta ärende på nytt. Kommissionen ansåg det dock av yttersta vikt att det råder klarhet om källan och tidsbestämningen (både för det provisoriska och för det slutliga avgörandet) för det referensvärde som användes för att fastställa utsläppsrätternas förväntade kostnader. Därför bekräftas de siffror som anges i skäl 195.

(198) Den exporterande tillverkaren MHTL hävdade att kommissionen felaktigt hade beräknat marginalen för målprisunderskridande på grundval av det konstruerade exportpriset cif, av de anledningar som nämns i skäl 126. Kommissionen vidhöll, såsom anges i skälen 108–110, att det är lämpligt för viss försäljning att fastställa produktionskostnaden på cif-nivå för att kunna sätta skademarginalen på en korrekt och meningsfull nivå och göra en rättvis jämförelse.

(199) Samma exporterande tillverkare hävdade att kommissionen borde ha använt ett annat cif-pris som nämnare vid skadeberäkningen för att återspegla de särskilda förhållandena i avtalet gällande försäljning till unionsmarknaden. Det är emellertid kommissionens fasta praxis att använda det faktiska pris som deklarerats för unionens tull i fastställandet av nämnare vid beräkningen av dumpning och skada. Det här är en rättvis metod för att fastställa marginaler som säkerställer att marginaler för både dumpning och målprisunderskridande fastställs till en procentandel av samma pris. Detta påstående avvisades därför.

(200) Resultatet från de slutgiltiga beräkningarna visas i tabellen nedan.

Land	Företag	Dumpningsmarginal (%)	Målprisunderskridandemarginal (%)
Trinidad och Tobago	Methanol Holdings (Trinidad) Limited	55,8	16,2
Trinidad och Tobago	Alla övriga företag	55,8	16,2
Amerikas förenta stater	CF Industries Holdings, Inc.	37,3	23,9
Amerikas förenta stater	Alla övriga företag	37,3	23,9

6.2 **Granskning av den marginal som är tillräcklig för att undanröja skadan för unionsindustrin med avseende på Ryssland**

(201) Jämförelsen mellan det slutgiltiga vägda genomsnittspriset för import från de samarbetande exporterande tillverkarna i Ryssland och det slutgiltiga målpriset för unionsindustrin, som syftar till att med avseende på Ryssland bedöma huruvida den preliminärt fastställda dumpningsmarginalen är högre än den marginal som är tillräcklig för att undanröja skadan för unionsindustrin, gav följande resultat:

Land	Företag	Dumpningsmarginal (%)	Målprisunderskridandemarginal (%)
Ryssland	PJSC Acron	31,9	13,7
Ryssland	Aktiebolaget Azot	20,0	16,3
Ryssland	Aktiebolaget Nevinnomysskiy Azot	20,0	16,3
Ryssland	Alla övriga företag	31,9	16,3

(202) Därmed bekräftades att marginalen för målprisunderskridande var lägre än dumpningsmarginalen och att kommissionen ska utföra den granskning som krävs enligt artikel 7.2a i grundförordningen.

(203) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade Eurochem att unionens försäljningspriser som användes för målprisunderskridande borde minskas med 7 euro per ton, för att beakta skillnaden i produktionskostnader per ton karbamidammoniumnitratlösningar mellan 2017 och undersökningsperioden, eftersom denna kostnadsökning skulle ha orsakats av kostnadsökningen för gas, och därför inte bör sammankopplas med den berörda importen. Samma part hävdade att unionsindustrins försäljningspris borde minskas med 15–20 % på grund av dess avlägsna belägenhet i egenskap av ytterligare skadevållande faktor.

(204) Av de orsaker som förklaras i skälen 169, 173 och 174 kan varken gasprisets utveckling, transportkostnaderna eller belägenheten för tillverkarna i urvalet anses som bidragande faktorer i unionsindustrins skadevållande situation. Som bekräftas i skäl 124 är urvalet av unionstillverkare representativt för unionsindustrin som helhet, och snedvrider inte siffrorna på grund av de berörda parternas belägenhet.

(205) Vad gäller det vinstmål som användes för att beräkna unionsindustrins målpris (se skälen 198–200 i förordningen om provisorisk tull och skälen 191–194) hävdade Acron efter det slutliga utlämnandet av uppgifter att kommissionen borde meddela antingen unionsindustrins vägda genomsnittliga vinst under 2013 och 2014, tillsammans med vinsten för 2015, som användes för att beräkna det vägda genomsnittliga vinstmålet för 2013–2015, eller tillämpa det vinstmål på 8 % som användes i den nyligen avslutade undersökningen av ammoniumnitrat. Kommissionen höll inte med om det underliggande resonemanget i detta påstående. Vad gäller unionsindustrins lönsamhet under 2013 och 2014 däremot, eftersom vinsten 2015 för parterna i urvalet var 14 % och den vägda genomsnittliga vinstmarginalen var 10 %, står det klart att den vinst som unionsindustrin uppnådde var avsevärt lägre under 2013 och 2014 jämfört med 2015. Den exakta vägda genomsnittliga vinstnivån för tillverkarna i urvalet 2013 och 2014 som användes i beräkningen kan inte tillhandahållas, eftersom en av tillverkarna i urvalet (OCI Nitrogen) inte kunde ange sin lönsamhet för kommissionen för åren före 2015, och

därför var beräkningen för dessa år baserade på endast två tillverkares lönsamhet. Det var därför inte möjligt att lämna ut dessa siffror på grund av lönsamhetsuppgifternas konfidentiella natur. Unionsindustrins vägda genomsnittliga lönsamhet för vart och ett av dessa år som användes i tioprocentsberäkningen låg dock mellan 5 % och 9 %.

(206) Acron hävdade också att en justering för framtida kostnader för regelefterlevnad i enlighet med artikel 7.2d inte är motiverad, i avsaknad av definitivt bevis på att sådana kostnader kommer att bäras av unionsindustrin. Detta påstående behandlas i skäl 196. Kommissionen vidhöll sin uppfattning att sådana ökade framtida kostnader för regelefterlevnad har beräknats korrekt i enlighet med den faktiska informationen i handlingarna. Påståendet avvisades därför.

6.3 **Råvarurelaterade snedvridningar**

(207) Granskningen av råvarurelaterade snedvridningar och anledningar att tillämpa artikel 7.2a med avseende på Ryssland anges i skälen 207–220 i förordningen om provisorisk tull.

(208) Båda de ryska exporterande tillverkarna hävdade att kommissionen hade bortsett från det faktum att klagomålet inte innehöll tillräckliga bevis för att motivera inledandet av en undersökning enligt artikel 7.2a i grundförordningen.

(209) I skäl 207 i förordningen om provisorisk tull fann kommissionen att klaganden i detta avseende hade tillhandahållit tillräckliga bevis och hänvisade särskilt till den dubbla prissättningen i Ryssland när det gäller naturgas. I klagomålet gavs särskilt ett exempel från driften vid rysk anläggning, innefattande produktionskostnaden, som tydligt visade att kostnaden för gas utgör betydligt mer än 17 % av produktionskostnaden. Dessutom innehöll klagomålet en jämförelse mellan inhemska priser för rysk gas och priser för export till unionen, som visade att de sistnämnda priserna var mycket högre. Slutligen innehöll både klagomålet och sammanfattningen uttryckliga hänvisningar till tillämpningen av artikel 7.2a i grundförordningen, med beaktande av de konstlat låga, statligt fastställda inhemska gaspriserna som anses utgöra en strukturell snedvridning. Begäran avvisas därför.

(210) Vidare ifrågasatte en av de ryska exporterande tillverkarna undersökningens resultat avseende villkoren för tillämpning av artikel 7.2a i grundförordningen. Även om den berörda parten inte hade några invändningar mot förekomsten av en exportskatt på 30 %, monopol för ett företag när det gäller export av gas eller ett system med dubbel prissättning, som beskrivs i skälen 212–215 i förordningen om provisorisk tull, så ifrågasatte den berörda parten två av villkoren i artikel 7.2a i grundförordningen:

a) Det faktum att gaspriset på den ryska marknaden, till följd av dessa snedvridande åtgärder, är väsentligt lägre än priserna på de representativa internationella marknaderna.

b) Det faktum att kostnaden för naturgas stod för över 17 % av produktionskostnaden för den berörda produkten.

(211) Beträffande den första punkten upprepade företaget sina argument att Waidhaus-priset och unionsmarknaden som helhet inte kan anses vara en ”representativ internationell marknad”, till skillnad från den amerikanska marknaden.

(212) Som förklaras under punkt d i skäl 55 i förordningen om provisorisk tull fann kommissionen att Waidhaus-priset är ett lämpligt referensvärde för priset som representerar den internationella marknaden. Det bör dock nämnas att även om kommissionen ansåg att den amerikanska marknaden är en representativ internationell marknad, så skulle det reglerade priset på den ryska marknaden ändå vara 20 % lägre.

(213) Vad gäller företagets påstående att kostnaden för naturgas, exklusive transportkostnader, stod för mindre än 17 % av kostnaden för produktion av karbamidammoniumnitratlösningar, bör det upprepas att naturgasen, enligt de uppgifter som angetts i frågeformuläret från båda tillverkarna, stod för mer än 17 % av kostnaden för produktionen av den berörda produkten. Denna slutsats bekräftades i en beräkning där hänsyn togs till priser på naturgas som inte snedvridits, dvs. Waidhaus, vilket var det pris som ansågs lämpligt i detta fall, med eller utan beaktande av transportkostnaden. Detta argument avvisas därför.

(214) Vidare hävdade de båda ryska exporterande tillverkarna att det landsomfattande fastställandet avseende förekomsten av råvarurelaterad snedvridning och det påföljande beslutet att införa åtgärder på samma nivå som dumpningsmarginalen inte kan tillämpas på de enskilda företagen utan att situationen för dessa enskilda företag först bedöms. De ryska exportörerna hävdade att de inte borde straffas för bristande samarbete från de ryska myndigheterna, som har lett till det faktum att resultaten gällande förekomsten av råvarurelaterad snedvridning delvis grundades på artikel 18 i grundförordningen.

(215) I detta avseende ska det noteras att fastställandet i fråga gjordes på grundval av de uppgifter som angetts av de exporterande tillverkarna. Analysen av kostnaden för produktionen av den berörda produkten, jämförelsen av företagens inköpspris för naturgas och det icke snedvridna riktmärket (korrigerat till prisnivån för ryska anläggningar), den andel av produktionskostnaden som utgörs av kostnaden för naturgas samt källorna för inköp av denna gas grundades på företagens enskilda uppgifter. På grund av karaktären hos vissa av snedvridningarna som identifierades på den ryska gasmarknaden, var de enskilda exporterande tillverkarnas uppförande irrelevant. Till exempel gynnades de av det snedvridna priset på naturgas, som uppstått till följd av exportrestriktioner och exportskatt, oavsett vilka de enskilda källorna för inköp av naturgas var (under förutsättning att det var naturgas av ryskt ursprung). Ingen av de berörda parterna tillhandahöll bevis för att de åtgärder som nämns i skälen 211–214 i förordningen om provisorisk tull inte var på plats.

(216) Slutligen hävdade både de ryska myndigheterna och de två ryska exporterande tillverkarna att tillämpningen av artikel 7.2a skulle strida mot WTO:s bestämmelser, då den skulle tillämpas på diskriminerande grund för de ryska exporterande tillverkarna i jämförelse med de exporterande tillverkarna från de två andra länder som omfattas av undersökningen.

(217) Påståendet gällande diskriminerande behandling av de ryska exporterande tillverkarna styrktes inte. Efter de inledande synpunkterna från de ryska berörda parterna granskade kommissionen under undersökningen en eventuell tillämpning av artikel 7.2a med avseende på de exporterande tillverkarna från TT och Förenta staterna. Kommissionen undersökte argumenten från de berörda parterna men kom fram till att tillämpningen av artikel 7.2a inte kunde motiveras, vilket förklaras i skäl 195 i förordningen om provisorisk tull enligt följande:

1. Antingen var de identifierade åtgärderna inte någon av de slags snedvridningar som anges i artikel 7.2a

2. eller så var de inte av sådant slag att de skulle påverka priset på råvarorna.

(218) Kommissionen avvisade därför detta påstående.

(219) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter upprepade de båda ryska exporterande tillverkarna sitt påstående vad gäller den diskriminerande behandlingen av Ryssland i detta förfarande, särskilt mot bakgrund av gasmarknadens organisation i Trinidad och Tobago.

(220) Vad gäller detta påstående erinrade kommissionen om att ingen av de påstådda snedvridningarna på gasmarknaden i Trinidad och Tobago betraktas som exportbegränsning enligt artikel 7.2a i grundförordningen.

(221) Vidare upprepade Eurochem sitt påstående att kostnaden för naturgas inte motsvarade 17 % av produktionskostnaden. Inga nya bevis eller argument framfördes dock som skulle kunna ändra kommissionens slutsats i detta avseende, som anges i skäl 213.

(222) Slutligen ifrågasatte Eurochem kommissionens resultat vad gäller det landsomfattande konstaterandet av en landsomfattande snedvridning av naturgasmarknaden i Ryssland. Företaget påpekade specifikt att en exportskatt på 30 % endast är tillämplig på Gazprom, och den är inte tillämplig på exportförsäljning från de privata gasproducenter som var Eurochems huvudsakliga leverantörer av naturgas.

(223) Som svar på detta påstående bör det understrykas att privata gasproducenter i Ryssland inte tillåts exportera över huvud taget. Exporten av flytande naturgas (med eller utan begränsning), som utgör grunden för Eurochems påstående, är dessutom inte relevant i detta fall eftersom det konstaterades att flytande naturgas inte var den råvara som användes av de ryska exporterande tillverkarna för att producera karbamidammoniumnitratlösningar, och därför inte utgjorde analysgrunden enligt artikel 7.2a i grundförordningen i denna undersökning.

(224) I avsaknad av ytterligare synpunkter beträffande råvarurelaterade snedvridningar på den ryska inhemska marknaden bekräftade kommissionen de slutsatser som anges i skälen 207–220 i förordningen om provisorisk tull, vilket förtydligas i skälen 207–222.

6.4 **Unionens intresse enligt artikel 7.2b i grundförordningen**

(225) En av de ryska exporterande tillverkarna hävdade att tillämpningen av artikel 7.2a inte skulle ligga i unionens intresse enligt artikel 7.2b i grundförordningen. Argumenten till stöd för detta påstående behandlas nedan. Flera andra berörda parter framförde också sina synpunkter på vissa aspekter av analysen, och även dessa synpunkter tas upp.

6.4.1 *Outnyttjad kapacitet i exportlandet*

(226) Båda de ryska exporterande tillverkarna ifrågasatte de provisoriska undersökningsresultaten beträffande outnyttjad kapacitet. Acron hävdade att man utnyttjar sin kapacitet fullt ut, medan Eurochem förutspådde en minskad export av ryska karbamidammoniumnitratlösningar från och med 2020.

(227) Dessa argument undergräver inte kommissionens övergripande slutsatser beträffande outnyttjad kapacitet i Ryssland i allmänhet och beträffande Rysslands exportpotential, åtminstone inte inom en snar framtid. Kommissionen avvisade argumenten och bekräftade de slutsatser som anges i avsnitt 6.4.1 i förordningen om provisorisk tull.

6.4.2 *Konkurrens om råvaror*

(228) De ryska tillverkarna hävdar att de avseende naturgas inte drar någon otillbörlig fördel av regleringen av gaspriser i Ryssland. Företagen pekade på den ökande konkurrensen på den inhemska ryska marknaden samt den växande betydelsen av att ha andra leverantörer än Gazprom.

(229) Med tanke på den dominerande ställning som Gazprom med sitt statligt reglerade maximipris och sitt monopol på export av naturgas åtnjuter, måste andra mindre leverantörer erbjuda lägre priser än detta reglerade pris för att kunna konkurrera. Detta innebär, i motsats till vad som hävdas i de ryska tillverkarnas inlaga, att konkurrensen fortfarande är begränsad i Ryssland. Vidare drar ryska företag en otillbörlig fördel av den exportskatt på 30 % som införts på försäljning av naturgas.

(230) En av de ryska tillverkarna hävdade att unionsindustrin importerade betydande mängder ammoniak från Ryssland och att unionsindustrin därför indirekt drog nytta av de låga gaspriserna i Ryssland, då ammoniak är en delprodukt för framställningen av gödselmedel. Det framgår av bevisningen att unionsindustrin producerade ammoniak från gas från olika källor och inte importerade några betydande mängder ammoniak från Ryssland. Argumentet avvisades därför.

6.4.3 *Effekter på leveranskedjorna för unionsföretag*

(231) En av de ryska exporterande tillverkarna påpekade att leveranskedjorna skulle påverkas negativt av införandet av åtgärder på dumpningsmarginalens nivå, vilket framgår av användarnas aktiva deltagande. Kommissionen är emellertid av åsikten att användarnas reaktion är ett svar på skäl 253 i förordningen om provisorisk tull, där berörda parter uppmuntras att framföra sina synpunkter på användarnas intressen. Dessa synpunkter har analyserats och behandlas i avsnitt 7.3 nedan.

(232) En annan berörd part framförde synpunkten att efterfrågan, åtminstone på kort och medellång sikt, är mycket oelastisk eftersom karbamidammoniumnitratlösningar är de enda flytande gödselmedlen och kräver betydande investeringar i tankar och sprayutrustning. Flera berörda parter betonade att produktionen av karbamidammoniumnitratlösningar inom EU är otillräcklig och inte kan tillgodose unionsförbrukningen, på grund av produktionsomläggningar eller nedläggningar av EU-tillverkare under de senaste åren.

(233) Vad gäller efterfrågans opåverkbarhet instämde kommissionen i att användningen av flytande gödselmedel kräver annan utrustning än användningen av fasta gödselmedel. Antidumpningsåtgärderna syftar dock inte till att få jordbrukare att ersätta karbamidammoniumnitratlösningar med andra gödselmedel (sådant utbyte anses dock vara möjligt av vissa ekonomiska aktörer), utan till att skapa lika villkor. Vad gäller det faktum att unionens produktion av karbamidammoniumnitratlösningar är lägre än konsumtionen av karbamidammoniumnitratlösningar inom unionen, fann man i undersökningen inte att det skulle föreligga någon risk med avseende på tillgången på unionsmarknaden. Länder som Algeriet och Vitryssland är alternativa källor för de berörda länderna. Under alla omständigheter skulle antidumpningstullar på import från de berörda länderna endast föra priserna för denna import till en rättvis konkurrensnivå. Slutligen har unionstillverkarna av karbamidammoniumnitratlösningar, som anges i skäl 255 i förordningen om provisorisk tull, förmågan/möjligheten att öka produktionen av karbamidammoniumnitratlösningar när villkoren är lika. De berörda parternas argument beträffande produktionsomläggningar och nedläggningar behandlades i skäl 178.

6.4.4 *Slutsats*

(234) På grundval av ovanstående och i avsaknad av ytterligare synpunkter bekräftades slutsatserna i skälen 222–237 i förordningen om provisorisk tull.

7. **UNIONENS INTRESSE**

7.1 **Unionsindustrins intresse**

(235) Användarorganisationerna AGPB och IFA ifrågasatte behovet av antidumpningstullar, då priserna på gödselmedel i unionen ständigt ligger över priserna på världsmarknaden och kvävemarknaden i unionen redan skyddas av importtariffer och/eller antidumpningstullar (t.ex. på import av ammoniumnitrat). Kommissionen avvisade synpunkten enligt vilken unionstillverkarna inte skulle lida skada, eftersom avsnitt 4 i förordningen om provisorisk tull och denna förordning tydligt konstaterade den skadevållande situationen hos unionstillverkarna av karbamidammoniumnitratlösningar.

(236) Den exporterande tillverkaren Acron ifrågasatte huruvida antidumpningstullar ligger i unionstillverkarnas intresse, då stora unionstillverkare inte har uttryckt sitt stöd för klagomålet. Den exporterande tillverkaren CFI och användarorganisationen AGPB ifrågasatte huruvida antidumpningstullar ligger i unionstillverkarnas intresse, då deras beräkningar pekar på att unionstillverkare av ca 50 % av unionstillverkningen inte skulle söka skydd av antidumpningstullar.

(237) Först och främst ska det klargöras att denna siffra inte är korrekt, då mängden karbamidammoniumnitratlösningar som produceras av klagandena utgör 55–70 % av den totala unionstillverkningen. För det andra utgör mängden karbamidammoniumnitratlösningar som produceras av de två tillverkare som motsätter sig undersökningen 25–35 % av den totala unionstillverkningen. Därmed är den återstående produktionsvolymen, dvs. den mängd karbamidammoniumnitratlösningar som produceras av tillverkare som inte har tagit ställning till undersökningen, begränsad.

(238) Det bör också noteras att, även om en unionstillverkare motsätter sig inledandet av en antidumpningsundersökning eller införandet av antidumpningsåtgärder, innebär det inte nödvändigtvis att sådana tillverkare inte drar nytta av de åtgärder som införs. På denna grund står kommissionen fast vid att avsaknaden av åtgärder sannolikt har en negativ effekt på unionsindustrin, medan införandet av åtgärder skulle förbättra situationen och argumentet avvisas.

(239) I avsaknad av ytterligare synpunkter beträffande unionsindustrins intresse bekräftades slutsatserna i skälen 239 och 240 i förordningen om provisorisk tull.

7.2 **Icke-närstående importörers intresse**

(240) I avsaknad av ytterligare synpunkter beträffande icke-närstående importörers intresse bekräftades slutsatserna i skälen 241–243 i förordningen om provisorisk tull.

7.3 **Användarnas intresse**

(241) I skäl 253 i förordningen om provisorisk tull uppmanades de berörda parterna att framföra sina synpunkter på användarnas intressen, så att kommissionen skulle kunna analysera vidare och slutföra sin bedömning avseende användare, i synnerhet jordbrukare. Flera berörda parter hävdade att införandet av antidumpningstullar stred mot unionens intresse. De synpunkter och uppgifter som inkommit efter det provisoriska utlämnandet av uppgifter och som är relevanta för denna analys behandlas nedan, liksom de begränsade synpunkterna på detta avsnitt efter det slutliga utlämnandet av uppgifter.

(242) Beträffande typen av analys som genomförts erinras det som en första anmärkning om att kommissionen, i linje med dess fasta praxis med avseende på unionens intresse, fokuserade på analysen av inverkan av ökade kostnader och effekten av antidumpningstullar på importörer, användare och andra ekonomiska aktörer. Analysen grundas vanligtvis till stor del på de synpunkter som framförs av de berörda parterna. Beroende på graden av samarbetsvilja från användarnas sida (dvs. om svaren i frågeformuläret är tillräckligt detaljerade) görs även en analys av deras lönsamhet. I den aktuella undersökningen ansåg dock kommissionen att det var omöjligt att genomföra tillräckligt många ”fältanalyser”, på grund av det stora antal och den stora variation av jordbruksföretag och andra ekonomiska aktörer som berörs. I stället ansåg kommissionen det vara mer lämpligt att använda den statistik och de uppgifter som redan finns, nämligen de från relevanta specialiserade avdelningar inom kommissionen.

(243) Efter det provisoriska utlämnandet av uppgifter instämde användarorganisationen AGPB i kommissionens beräkning att karbamidammoniumnitratlösningar står för mindre än 1 % av de totala jordbrukskostnaderna inom unionen ([20]), även om organisationen ogillade kommissionens uppskattning av detta. Procentandelen kritiserades dock av användarorganisationen IFA på grund av att kommissionen har bortsett från att unionens jordbrukssektor omfattar otaliga förhållanden. Den exporterande tillverkaren CFI hävdade att denna del av kommissionens analys inte stämde överens med de återstående delarna av undersökningen, då inverkan på jordbrukare beräknades på grundval av hela jordbrukssektorn medan andra delar av undersökningen fokuserade på karbamidammoniumnitratlösningar.

(244) När det gäller påståendet att effekterna på jordbrukssektorn som helhet är irrelevant erhöll kommissionen inte några verifierbara siffror på den inverkan som åtgärder kan ha på användare av karbamidammoniumnitratlösningar inom unionen som en isolerad användargrupp, vare sig i det preliminära eller slutgiltiga skedet. Kommissionen har därför först, med hjälp av de bästa tillgängliga och tillförlitliga statistiska källorna och i linje med den fasta praxis som beskrivs ovan, beräknat den inverkan som åtgärder skulle ha på jordbrukssektorn som helhet, med beaktande av att karbamidammoniumnitratlösning är ett men inte det vanligaste (kvävebaserade) gödselmedlet i unionen ([21]). Den part som hävdade att den här delen av analysen inte stämde överens med andra delar tillhandahöll själv siffror som inte relaterar till karbamidammoniumnitratlösningar ([22]) när den berörda parten inte hade tillgång till några specifika uppgifter rörande karbamidammoniumnitratlösningar.

(245) Dessutom beräknade kommissionen, som anges i skäl 251 i förordningen om provisorisk tull, inverkan i ett värsta möjliga scenario, dvs. inverkan från den högsta provisoriska tullen på ett specialiserat jordbruksföretag som endast använder karbamidammoniumnitratlösning som kvävebaserat gödselmedel. Detta är ett mycket extremt, teoretiskt scenario. För att utföra denna analys förlitade sig kommissionen på statistiska uppgifter vad gäller specifika användargrupper av de jordbrukare som använde mest karbamidammoniumnitratlösningar. Kommissionen tillhandahöll även de berörda parterna med analysresultaten.

(246) Samma exporterande tillverkare bekräftade att kommissionen hade tillhandahållit en beräkning av ett värsta möjliga scenario, men kritiserade den justering som hade genomförts för att höja 2013 års siffror till samma nivå som år 2017, i syfte att bidra med kvävebaserade gödselmedel för spannmål, oljeväxter och proteingrödor för ett jordbruksföretag i norra Frankrike som specialiserar sig på vete. Denna justering genomfördes på grundval av tillförlitliga statistiska källor, vilket förklaras i fotnot 28 i förordningen om provisorisk tull. Dessutom efterlyses den justering nedåt som gjorts av kommissionen för de senaste räkenskaperna för jordbruket för Frankrike ([23]). Den berörda parten ifrågasatte också kommissionens konstaterande att karbamidammoniumnitratlösningar, under undersökningsperioden, stod för omkring 10 % av produktionskostnaden för jordbruk som specialiserat sig på brödvete i Frankrike och som enbart använder karbamidammoniumnitratlösningar som kvävebaserat gödselmedel. Den berörda parten framförde dock ingen bevisning som ger stöd åt påståendet. Dessa argument avvisas därför.

(247) Användarorganisationen AGPB instämde i kommissionens utlåtande att karbamidammoniumnitratlösningar, under undersökningsperioden, stod för upp till 10 % av produktionskostnaden för jordbruksföretag som har specialiserat sig på brödvete i Frankrike ([24]), medan klaganden tillhandahöll beräkningar som visar att kostnaden för gödselmedel utgör en blygsam del av jordbrukarnas kostnader ([25]). Användarorganisationerna AGPB och IFA föreslog ett alternativ till kommissionens metod, där man kom fram till en slutsats beträffande de totala jordbrukskostnaderna i unionen följt av det värsta möjliga scenario som beskrivs i skälen 250 och 251 i förordningen om provisorisk tull. Parternas slutsats avser en grupp franska användare ([26]) som är större än den som avses i det värsta möjliga scenario som användes av kommissionen. I den mån de berörda parterna med sin alternativa metod kom fram till en annan men närliggande slutsats jämfört med kommissionens, ansåg kommissionen att offentliggjorda uppgifter om franska jordbrukare som specialiserar sig på spannmål, oljeväxter och proteingrödor som offentliggjorts i informationssystemet för jordbruksföretagens redovisningsuppgifter (ISJR) inte undergräver kommissionens slutsatser om unionens intresse när det gäller jordbrukare.

([20]) t19.001843.
([21]) http://www.fertilizerseurope.com/fileadmin/user_upload/publications/statistics_publications/Stat_website.pdf
([22]) Under punkt 4.3.3 i inlagan från den 29 april 2019 ger den exporterande tillverkaren (CFI) inga siffror på jobb som specifikt gäller karbamidammoniumnitratlösningar, men uppger att ”... 9 miljoner människor var anställda inom jordbruksindustrin år 2017”.
([23]) Se sidan 7 i https://ec.europa.eu/agriculture/sites/agriculture/files/statistics/factsheets/pdf/fr_en.pdf
([24]) I t19.001843 uppger AGPB att ”utifrån uppgifterna från Observatoire Arvalis/Unigrains/CerFrance, oktober 2018 … stod kvävebaserad gödning för … 10 % av den totala kostnaden för produktion av höstvete i Frankrike år 2017/2018”.
([25]) Se t19.002111, där klaganden beräknar att gödselmedel för Frankrike stod för 8,6 % av de totala insatskostnaderna under perioden 2015–2017 och utvecklingen av insatsvaror inom jordbruket i unionen, som presenteras på sidan 10 i https://ec.europa.eu/agriculture/sites/agriculture/files/statistics/factsheets/pdf/eu_en.pdf (uppdaterad: maj 2018).
([26]) I t19.002212 presenterar parterna i fråga beräkningar som visar att kostnaderna för karbamidammoniumnitratlösningar år 2017/2018 stod för 9–16 % för utvalda franska användare. Dessa utvalda franska användare är jordbrukare som specialiserar sig på spannmål, oljeväxter och proteingrödor (typ 15 eller ”COP” i GD Jordbruks ISJR-databas). Se även t19.0.0.1992 för referensdokument som använts av parterna (såsom https://ec.europa.eu/agriculture/sites /agriculture/files/fadn/sector-fiches/tf15_fr.pdf).

(248) IFA hävdade också att kommissionen hade underskattat hur stor andel av jordbrukarnas totala produktionskostnad som utgörs av karbamidammoniumnitratlösningar med tanke på den prisstegring för karbamidammoniumnitratlösningar som kunde noteras från och med september 2018. Kommissionen påpekade att den undersökningsperiod som valts för denna undersökning var den 1 juli 2017 till den 30 juni 2018, och att kommissionen därför har gjort rätt och agerat i enlighet med grundförordningen genom att inte använda uppgifter som gäller den andra halvan av 2018 för ovanstående analys. Utvecklingar efter undersökningsperioden har emellertid analyserats och tagits i beaktande i utformandet av åtgärderna, vilket förklaras i avsnitt 10.1.

(249) Samma organisation ifrågasatte det faktum att kommissionen, vid beräkningen av inverkan av en tull på produktionskostnader för gårdar som specialiserar sig på brödvete i Frankrike och som enbart använder karbamidammoniumnitratlösningar som kvävebaserat gödselmedel, gjorde bedömningen att endast 70 % av dessa gårdars kostnader för gödselmedel gällde karbamidammoniumnitratlösningar eftersom kvävebaserat gödselmedel står för 70 % av den totala gödselförbrukningen i unionen. Organisationen kunde dock inte styrka påståendet, vilket förefaller vara omotiverat mot bakgrund av de agronomiska effektivitetsvinster som lagts fram av klaganden i t19.002185. Den berörda partens argument avvisas därför.

(250) Användarorganisationen Copa-Cogeca upprepade att tullar medför ytterligare utgifter som jordbrukare inte kan föra vidare nedströms i jordbrukskedjan, vilket minskar jordbrukarnas inkomst och konkurrenskraft. Användarorganisationerna AGPB och IFA påpekade att unionsjordbrukarnas konkurrenskraft redan är försvagat på grund av tariffer och/eller antidumpningstullar (t.ex. på import av ammoniumnitrat) som skyddar kvävetillverkare inom unionen, vilket kostar unionens jordbrukare 1 miljard euro om året. Även om kommissionen medger att det är svårt, beroende på gröda och marknad, för jordbrukare att föra vidare vissa kostnadsökningar, så görs i skäl 254 en utvärdering av prognosen av en stabil jordbruksinkomst inom unionen inom en snar framtid. Kommissionen erinrar även om att kommissionen i skäl 249 i förordningen om provisorisk tull fann att karbamidammoniumnitratlösningar står för mindre än 1 % av de totala jordbrukskostnaderna i unionen och för 10 % av de totala kostnaderna för specialiserade gårdar (skäl 251). En eventuell prisökning på grund av åtgärderna borde således inte få någon betydande inverkan på jordbrukssektorn i unionen som helhet. Argumentet avvisas därför.

(251) I ett gemensamt hörande efter det provisoriska utlämnandet av uppgifter hävdade flera användare att inverkan av åtgärder på jordbrukare skulle vara mycket allvarligare än vad kommissionen beräknade. De hävdade att produktionskostnaden för vissa av de jordbrukare som påverkas mest skulle öka med 5 % till hela 12 %, och inte med 3–5 % som kommissionen räknade med. Dessa påståenden grundades på en kombination av vittnesmål eller uppgifter från utvalda jordbrukare, som var omöjliga att kontrollera, samt statistiska uppgifter. Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter, mot bakgrund av de reviderade tullarna och åtgärdernas reviderade form, som förklaras i avsnitt 8.1, minskade parterna sina prognoser från 6 % till högst 9 %, beroende på om karbamidammoniumnitratlösningar skulle motsvara 70 % av dessa jordbruks gödningsmedelsutgifter, vilket som nämns i skäl 248 kommissionen ansåg det mest realistiska i detta ”extrema” scenario, eller 100 % av sådana kostnader. Dessa kostnadsökningsprognoser baserades dock samtidigt på priset för karbamidammoniumnitratlösningar i februari 2019, vilket inte bara ligger utanför undersökningsperioden, men också gäller en månad då priserna var exceptionellt höga (de föll därefter kraftigt). Det grundades dessutom på antagandet att den övergripande kostnadsökningen på grund av slutgiltiga tullar skulle ligga på samma nivå som den relativt höga specifika tull som beräknades för en av de ryska exporterande tillverkarna, vilket är överdrivet med tanke på den tillverkarens marknadsandel. Därför avvisas dessa argument.

(252) Efter provisoriska åtgärder beräknade Copa-Cogeca att den extra avgiften från den provisoriska antidumpningstullen för jordbrukare inom unionen skulle uppgå till 559 miljoner euro per år, medan användarorganisationen IFA beräknade den till 312 miljoner euro. Enligt användarorganisationen AGPB skulle sådan extra avgift uppgå till 502 miljoner euro per år. Kommissionen noterar att de berörda partnerna, för att komma fram till dessa siffror, har tagit hänsyn till andra referensuppgifter än de som använts av kommissionen, nämligen den högsta provisoriska tullen och priser på karbamidammoniumnitratlösningar under perioder då priset på karbamidammoniumnitratlösningar var (exceptionellt) högt. Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade Fertilizers Europe att tullens övergripande kostnad för jordbrukarna skulle uppgå till 32,8 miljoner euro per år. Beräkningen bortsåg dock från tullens eventuella inverkan på unionsindustrins priser. Kommissionen anser att antidumpningsåtgärderna på den nivå som fastställts i denna förordning, under förutsättning att importörerna för vidare 100 % av tullkostnaden till jordbrukarna, skulle medföra en extra avgift på högst 90 miljoner euro per år. Denna siffra baseras på de specifika tullar som ska införas de berörda ursprungsländerna, förbrukning av karbamidammoniumnitratlösningar och marknadsandelar under undersökningsperioden, och föregriper också en ökning av unionsindustrins försäljningspriser.

(253) Den exporterande tillverkaren CFI kritiserade det faktum att ingen bedömning, under kapitel 7.3 i förordningen om provisorisk tull, hade gjorts av inverkan av en antidumpningstull på jordbrukarnas lönsamhet, trots att rapporten som utfärdats av kommissionens GD Jordbruk och landsbygdsutveckling, som refereras till i fotnot 24 i förordningen om provisorisk tull, visar att ett jordbruksföretag som odlar vete i norra Frankrike år 2013 drabbades av förluster på upp till 10 %. Likaså hävdade användarorganisationerna AGPB och IFA att det är effekten av antidumpningstullen på jordbrukarnas lönsamhet som borde mätas, snarare än inverkan på produktionskostnaden. En sådan analys skulle enligt organisationerna visa att de aktuella vinstmarginalerna för jordbrukare är mycket små och att den ökade kostnaden till följd av antidumpningstullar kan ha en skadlig effekt på lönsamheten för många gårdar i unionen. De berörda parterna ifrågasatte kommissionens slutsats att en tull på den nivå som provisoriskt har införts inte skulle ha en oproportionerligt hög inverkan på gårdar som specialiserar sig på mjukt vete i Frankrike. Enligt en av parterna skulle minsta extra kostnad för franska odlare som specialiserar sig på spannmål, oljeväxter och proteingrödor ta bort det mesta av den knappa vinst som de gör för tillfället. Den ryska exporterande tillverkaren Acron påpekade att jordbrukarnas moral var lägre än någonsin, på grund av katastrofala skördar, pandemier på gårdarna, det osäkra klimatet och den osäkra marknaden samt försäljningspriser som ligger under produktionskostnaderna. För den andra ryska exporterande tillverkaren skulle prisökningarna i avsaknad av överkomliga alternativa produkter riskera en sektor där jordbruksinkomsten redan är otrygg.

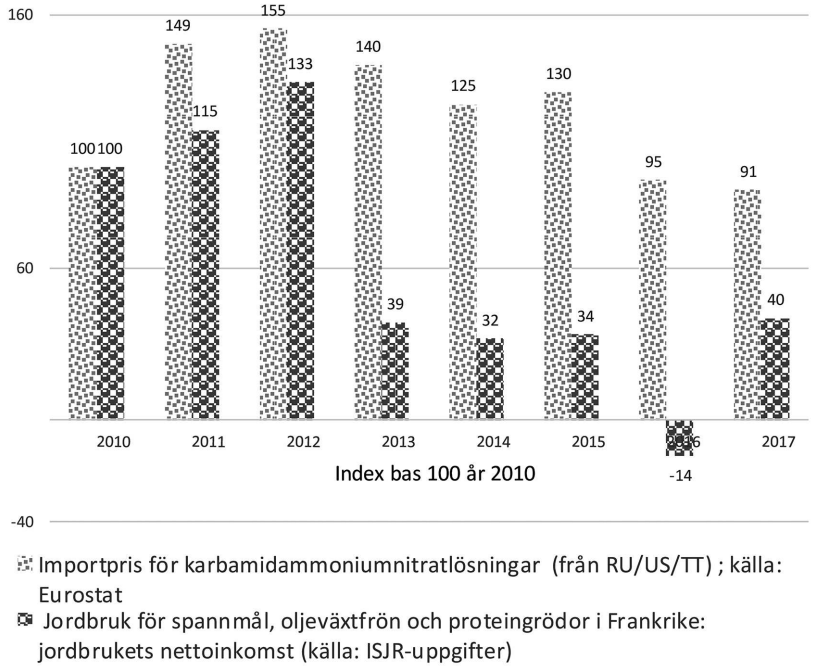
(254) Ovanstående argument avseende jordbrukares lönsamhet avvisas.

(255) För det första grundas kommissionens analys, som nämns i skäl 241, på de synpunkter som mottagits från de berörda parterna samt på tillförlitlig statistik och data. För det andra konstaterar kommissionen att i allmänt tillgänglig forskning ifrågasätts huruvida antidumpningstullar har en betydande negativ inverkan på lönsamheten för jordbruksföretag inom unionen. I Frankrike, som förväntas förbli en betydelsefull nettoexportör av spannmål på unionsnivå ([27]), har man upplevt bättre priser på vete och bättre skördar under de senaste två säsongerna jämfört med 2015/2016, ([28]) och under 2017 och 2018 har jordbrukare i länder som Förenade kungariket, Irland och Frankrike klarat sig bra ekonomiskt sett ([29]). Även om lönsamheten för ett jordbruk som specialiserat sig på vete i Frankrike år 2013 var negativ ([30]), hänvisas på sidan 79 i *EU Agricultural outlook for markets and income 2018–2030* ([31]) till en stabilisering av jordbruksinkomsten per arbetsenhet och år under hela prognosperioden. Samma dokument visar att jordbruksinkomsten i nominella termer kommer att förbli stabil under prognosperioden, runt samma nivå som 2016–2018, och att den aktuella situationen gällande subventioner kommer att förbli densamma under prognosperioden. Enligt samma dokument förväntas spannmålsproduktionen inom unionen att fortsätta växa och nå 325 miljoner ton år 2030 (jämfört med 284 miljoner ton 2018), medan priserna förväntas förbli relativt stabila, där till exempel mjukt vete kommer att ligga runt 180 euro per ton.

(256) Vidare noterar kommissionen att de två användarorganisationerna som det hänvisas till i skäl 252 instämde i kommissionens konstaterande att de flesta jordbrukare inom unionen förlitar sig på flera grödor. Detta faktum kan vara ett jordbruksrelaterat behov, men det kan ändå anses vara ett skyddsnät för jordbrukarna, då pristrender och inkomst varierar från en gröda till en annan. Det är faktiskt så att omkring hälften av produktionen för franska jordbrukare som är specialiserade på mjukt vete (dvs. den grupp som anses befinna sig i det värsta möjliga scenariot) är diversifierad till andra grödor.

(257) Även om kommissionen inte kan utesluta att de slutgiltiga antidumpningstullarna på den fastställda nivån kan ha en negativ inverkan på viss verksamhet på vissa jordbruk, är inverkan när det gäller framtida utebliven vinst på gårdarna okvantifierbar mot bakgrund av de cykliska effekter och den osäkerhet som är förenade med jordbruk. Under alla omständigheter visade undersökningen att det inte finns något samband mellan priset på karbamidammoniumnitratlösningar och nettomarginalen varken för verksamhet som avser brödvete på franska jordbruk i ”värsta fall-scenariot” eller de franska jordbruk som har specialiserat sig på spannmål, oljeväxter eller proteingrödor. Det finns ingen indikation i handlingarna om att en ökning i jordbrukarnas inkomster historiskt sett kan knytas till en nedgång i priset på karbamidammoniumnitratlösningar, eller att en minskning av jordbrukarnas inkomster kan kopplas till ökning av priset på karbamidammoniumnitratlösningar, vilket visas i tabellen nedan:

([27]) Prognosen hittar du på sidan 35 i GD Jordbruks *EU Agricultural outlook for markets and income 2018–2030*, december 2018.
([28]) Priser och skördar hittar du på sidan 4 i klagandens inlaga gällande unionens intresse i t19.002111.
([29]) Se klagandens inlaga i t19.002185, nämligen undersökningarna om jordbruk i bilagorna.
([30]) Enligt *EU Cereal farms report base on 2013 FADN data*, GD Jordbruk, s. 44, var bruttomarginalen för jordbruksföretag som specialiserar sig på mjukt vete i Frankrike år 2013 + 49 euro/ton, medan nettomarginalen (före egna utgifter) -19 euro/ton.
([31]) https://ec.europa.eu/info/sites/info/files/food-farming-fisheries/farming/documents/medium-term-outlook-2018-report_en.pdf

(258) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter underströk användarorganisationerna AGPB och IFA att den grupp av jordbrukare som påverkades mest av åtgärderna hade upplevt sjunkande inkomster över en lång period, och att även om deras inkomster skulle stabiliseras, skulle de ligga på en låg nivå och åtgärderna därför skulle påverka dem avsevärt. Avsaknaden av samband mellan priset på karbamidammoniumnitratlösningar och den marginal som visas i tabellen ovan gör det inte möjligt att förutse att den effekt som åtgärderna kommer att få på jordbrukarnas inkomster blir allvarlig. Omfattningen av den faktiska effekten kommer att bero på alltför många faktorer.

(259) Användarorganisationen IFA bad kommissionen att inte ge sitt stöd till en ineffektiv tillverkningssektor som har begränsad inverkan på unionens landsbygdsekonomi, till skillnad från jordbruk. Detta krav är omotiverat och avvisas därför. Unionsindustrin är lönsam och effektiv vid lika villkor.

(260) Användarorganisationerna AGPB och IFA ifrågasatte, i motsats till kommissionens slutsats, förekomsten av tillgängliga marginalförsäkringar för unionens jordbrukare. Kommissionen konstaterar att de berörda parternas åsikter i frågan skiljer sig åt: I den exporterande tillverkaren CFI:s inlaga ([32]) från den 29 april 2019 föreslås att de verktyg som nämns i skäl 251 i förordningen om provisorisk tull används. Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter, hävdade AGPB och IFA att ”marginalförsäkringar används inte för närvarande i betydande omfattning i EU:s jordbruk” och att det inte fanns några verktyg för att skydda sig mot prisfluktuationer tillgängliga för insatsvaror i jordbruket. Detta påstående var dock ogrundat.

(261) Den berörda exporterande tillverkaren ifrågasatte värdet i kommissionens slutsatser i skäl 251 i förordningen om provisorisk tull, nämligen i) att många gårdar inom unionen förlitar sig på flera grödor och ii) att jordbrukare har många tillgängliga verktyg för att säkra karbamidammoniumnitratlösningar till ett rimligt pris. Avseende i) ansåg tillverkaren att gårdar som specialiserar sig på vete, däribland den som hänvisas till i kommissionens exempel, redan är relativt diversifierade men att inverkan av en antidumpningstull på andra grödor än vete också skulle vara allvarlig, vilket påvisas av jordbrukssammanslutningar. Avseende ii) konstaterar tillverkaren att dessa verktyg redan används av jordbrukare under aktuella omständigheter, och det är därför inte något som skulle mildra effekten av en tull. Kommissionen håller inte med den berörda parten eftersom både i) och ii) överlag gynnar jordbrukarna, och det därför inte finns någon anledning till att de inte skulle göra det i händelse av ökade kostnader till följd av antidumpningsåtgärder.

([32]) t19.0.0.2016.

(262) Den exporterande tillverkaren Acron uppgav att det faktum att kommissionen inte kunde uppskatta hur många jobb som relaterar till karbamidammoniumnitratlösningar på gårdarna inte innebär att det inte finns några jobb som relaterar till karbamidammoniumnitratlösningar på gårdarna. Den exporterande tillverkaren CFI ifrågasatte det faktum att kommissionen ansåg att inverkan av antidumpningsåtgärder på sysselsättningen skulle vara begränsad, mot bakgrund av den förutsedda betydande minskningen av arbetskraften inom sektorn till följd av produktivitetsförbättringar. Den berörda parten förväntade sig också ökade kostnader för (vissa) jordbrukare mellan 2017 och 2030.

(263) Kommissionen klargör att skäl 252 i förordningen om provisorisk tull ska tolkas på så sätt att antidumpningstullarna inte förväntas påskynda den minskning av arbetskraften som redan (och tidigare) har prognostiserats fortsätta på jordbruksföretagen inom unionen. Vad gäller de förutsedda ökade kostnaderna hänvisas i skäl 254 till en stabilisering av jordbruksinkomsten.

(264) I avsaknad av ytterligare synpunkter beträffande användares intresse bekräftades slutsatserna i skälen 241–252 i förordningen om provisorisk tull.

7.4. **Andra faktorer**

(265) Den exporterande tillverkaren CFI hävdade att kommissionen gjorde fel i att dra slutsatsen att ingenting i handlingarna visar på att en eventuell prisstegring för karbamidammoniumnitratlösningar kommer att ha en betydande inverkan på priset för andra gödselmedel, då den berörda parten hävdar att priserna för karbamidammoniumnitratlösningar och ammoniumnitrat rör sig parallellt. Detta påstående motsägs dock av det hörandematerial som lämnats in av användare ([33]), enligt vilket priserna på ammoniumnitrat inom unionen inte stämde överens med priserna på världsmarknaden. Ett påstående från användarorganisationen Copa-Cogeca att tullar skulle öka priset på andra kvävebaserade gödselmedel avvisas också på samma grunder.

(266) Den exporterande tillverkaren CFI kritiserade kommissionens slutsatser angående sysselsättning relaterad till karbamidammoniumnitratlösningar i skäl 257 i förordningen om provisorisk tull. Den berörda parten tillhandahöll inte någon alternativ beräkning eller någon beräkning av jobb som relaterar till karbamidammoniumnitratlösningar på gårdar inom unionen. Dess synpunkter avvisas därför.

(267) Den ryska exporterande tillverkaren Acron ifrågasatte fotnot 32 i förordningen om provisorisk tull (”[k] oldioxidavtrycket för ammoniumnitrat i EU är 1,1 koldioxidekvivalenter/ton av produkten, jämfört med 2,3 i Förenta staterna och 2,6 i Ryssland”) genom att uppge att dess eget koldioxidavtryck från tillverkning av karbamidammoniumnitratlösning är 0,7 koldioxidekvivalenter/ton av produkten ([34]) och 0,6–0,8 för Ryssland. Kommissionen har inga egna riktmärkningsuppgifter för koldioxidavtrycket för karbamidammoniumnitratlösningar. Som klart och tydligt angetts i fotnoten i fråga, gjordes därför en bedömning av ammoniumnitratvärdena från en tredje parts kalkylator för klimatpåverkan. De europeiska organen publicerar uppgifter som visar det minskade koldioxidavtrycket för unionsföretag ([35]).

(268) Centralförbundet för lant- och skogsbruksproducenter i Finland, MTK, betonade att åtgärderna skulle hindra användningen av karbamidammoniumnitratlösningar, vilket påstås vara en mycket miljövänlig gödslingsmetod. Den exporterande tillverkaren Acron hävdade att alternativen till karbamidammoniumnitratlösningar inte bara är dyrare och mer kostsamma att applicera, utan även mer förorenande. Den berörda parten hänvisade till en studie om jordbruk som en huvudsaklig källa till förorening genom kväveoxid i Kalifornien och hävdade att kommissionen, på grund av den miljömässiga fara som förknippas med användningen av alternativen till karbamidammoniumnitratlösningar, inte borde förhindra användningen av överkomliga karbamidammoniumnitratlösningar inom unionen genom att införa antidumpningstullar. I skäl 256 i förordningen om provisorisk tull erinras dock om att karbamidammoniumnitratlösningar, även om de har ett flertal jordbruksmässiga fördelar, inte är neutrala för miljön. Då de berörda parterna inte kunde tillhandahålla tillräcklig relevant stödgivande bevisning i frågan avvisades argumenten.

(269) Acron hävdade också att tullar kommer att ha en negativ effekt på europeiska distributörer och leveranskedjor. Då den berörda parten inte kunde tillhandahålla någon stödgivande bevisning i frågan avvisades argumentet.

([33]) Bild 10 i de berörda parternas hörandematerial, t19.002212.
([34]) Beräkningen för Acron finns i t19.0.0.2053.
([35]) https://www.eea.europa.eu/themes/industry/industrial-pollution/industrial-pollution-country-profiles-2018/2018-industrial-pollution-country-profiles

(270) Förbundet MTK ifrågasatte vem som skulle gynnas av antidumpningstullarna genom att framhäva att de flesta stora gödselföretag på unionsmarknaden inte är baserade i unionen. I detta avseende erinrar kommissionen om dess rättsliga skyldighet att införa antidumpningstullar när de rättsliga kraven uppfylls, oberoende av skatter och andra faktorer.

(271) Den exporterande tillverkaren Acron hävdade att unionstillverkarna försökte manipulera priserna på karbamidammoniumnitratlösningar. De samarbetande användarorganisationerna pekade på en ökad koncentration hos unionstillverkare och möjlig konkurrenshämmande verksamhet hos gödseltillverkare inom unionen. Eftersom inga relevanta myndigheter har fastställt att unionstillverkare av karbamidammoniumnitratlösningar sysslar med konkurrenshämmande verksamhet, avvisades dessa synpunkter.

7.5 **Slutsats om unionens intresse**

(272) På grundval av ovanstående och i avsaknad av ytterligare synpunkter bekräftades slutsatserna i skälen 239–258 i förordningen om provisorisk tull.

8. **SLUTGILTIGA ANTIDUMPNINGSÅTGÄRDER**

(273) Mot bakgrund av slutsatserna beträffande dumpning, skada, orsakssamband och unionens intresse bör slutgiltiga antidumpningsåtgärder införas i syfte att förhindra att den dumpade importen av den berörda produkten vållar unionsindustrin ytterligare skada.

8.1 **Åtgärdernas form**

(274) Den exporterande tillverkaren CFI hävdade att värdetullar inte skulle vara lämpliga under de rådande omständigheterna med stigande priser, då de skulle leda till en alltför hög skyddsnivå, inte uppmuntra unionstillverkarna att sänka kostnaderna, otillbörligt driva upp priserna inom unionen och uppmuntra Gazprom att fortsätta att sälja gas på unionsmarknaden till överdrivna priser. Därför hävdade CFI att alla eventuella tullar bör vara i form av ett lägsta referenspris cif före tull, då detta skulle ge ett tillräckligt skydd för unionsindustrin men inte otillbörligen bestraffa jordbruksindustrin. Användarorganisationerna AGPB och IFA hävdade att ett lägsta importpris skulle vara förenligt med kommissionens praxis ([36]) i händelse av prisstegringar efter undersökningsperioden och ge unionens gödselindustri ett skyddsnät, samtidigt som både den ökade kostnaden för jordbrukare inom unionen och skadan som konkurrenskraften lider inom jordbrukssektorn av unionens export begränsas.

(275) Med tanke på undersökningsresultaten gällande inverkan på användare kom kommissionen dock fram till att åtgärder i form av ett minimiimportpris inte är motiverat i det aktuella fallet. Kraven på ett minimiimportpris avvisades därför.

(276) Den exporterande tillverkaren MHTL efterfrågade en specifik tull i) med beaktande av de stigande priserna på karbamidammoniumnitratlösningar efter undersökningsperioden, ii) för att begränsa eventuell allvarlig inverkan på användarna och iii) för att en specifik tull per ton är mer lämplig för sökanden, då importer från den berörda parten endast sker genom ett närstående försäljningsföretag.

(277) Kommissionen analyserade de genomsnittliga importpriserna för karbamidammoniumnitratlösningar under skadeundersökningsperioden, undersökningsperioden och efter undersökningsperioden. Prisvariationerna var betydande, främst på grund av kraftiga fluktuationer av priset på gas, som är den huvudsakliga råvaran i karbamidammoniumnitratlösningar. Med beaktande av denna volatilitet avseende importpriserna för karbamidammoniumnitratlösningar, föreligger en verklig risk för att en värdetull antingen inte räcker för att undanröja skada när priserna är låga eller otillbörligen skadar användarindustrin när priserna är som högst. Därför kom kommissionen fram till att en specifik tull är lämpligare än en värdetull, med tanke på fallets omständigheter.

([36]) De berörda parterna citerade kommissionens genomförandeförordning (EU) 2015/1953 av den 29 oktober 2015 om införande av en definitiv antidumpningstull på import av vissa kornorienterade valsade platta produkter av kisellegerat elektrostål med ursprung i Amerikas förenta stater, Japan, Folkrepubliken Kina, Ryska federationen och Republiken Korea (EUT L 284, 30.10.2015, s. 109), rådets förordning (EG) nr 901/2001 av den 7 maj 2001 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av karbamid med ursprung i Ryssland (EGT L 127, 9.5.2001, s. 11) och rådets genomförandeförordning (EU) nr 457/2011 av den 10 maj 2011 om införande av en slutgiltig antidumpningstull och slutgiltigt uttag av den preliminära tull som införts på import av melamin med ursprung i Folkrepubliken Kina (EUT L 124, 13.5.2011, s. 2), punkterna 62–65 och 76.

(278) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter motsatte sig klaganden, Grupa Azoty och Agropolychim åtgärder i form av en specifik tull. Mot bakgrund av det faktum att unionstillverkarna ännu inte återhämtat sig fullständigt, och med hänsyn till prisvolatiliteten för gas och karbamidammoniumnitratlösningar under undersökningsperioden, ansåg de att en värdetull skulle vara lämpligare. Som förklaras i skäl 276 är just den höga prisvolatiliteten en viktig anledning till att fastställa en specifik tull. På denna grundval avvisades påståendet.

(279) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter upprepade AGPB och IFA att kommissionen, om den skulle införa slutgiltiga tullar, borde göra detta i form av ett minimiimportpris. Parterna ansåg att de relevanta resultaten i den aktuella undersökningen var desamma som de som motiverade ett sådant tillvägagångssätt i den undersökning som kommissionen avslutade 2011 ([37]). Vad gäller det påståendet, även om omständigheterna var jämförbara, är kommissionens konsekventa tillvägagångssätt att bedöma varje fall utifrån sina egna förutsättningar. I detta fall, som förklaras i skäl 274, motiverar resultaten vad gäller användarnas intresse inte införandet av ett minimiimportpris. Det erinras om att priserna under undersökningsperioden var relativt låga och om ett minimiimportpris skulle fastställas utifrån det finns en verklig risk för att åtgärderna inte tillräckligt skulle skydda unionsindustrin mot den pågående skadevållande dumpningen. Påståendet avvisades därför.

8.2 **Slutgiltiga åtgärder**

(280) På grundval av ovanstående bör tullen uppgå till följande fasta belopp per ton karbamidammoniumnitratlösning:

Land	Företag	Dumpningsmarginal (%)	Skademarginal (%)	Slutgiltig tullsats (%)	Slutgiltigt fastställd antidumpningstull, euro per ton
Ryssland	PJSC Acron	31,9	31,9	31,9	42,47
Ryssland	Aktiebolaget Azot	20,0	20,0	20,0	27,77
Ryssland	Aktiebolaget Nevinnomyssky Azot	20,0	20,0	20,0	27,77
Ryssland	Alla övriga företag	31,9	31,9	31,9	42,47
Trinidad och Tobago	Methanol Holdings (Trinidad) Limited	55,8	16,2	16,2	22,24
Trinidad och Tobago	Alla övriga företag	55,8	16,2	16,2	22,24
Amerikas förenta stater	CF Industries Holdings, Inc.	37,3	23,9	23,9	29,48
Amerikas förenta stater	Alla övriga företag	37,3	23,9	23,9	29,48

(281) De individuella företagsspecifika antidumpningstullsatser som anges i denna förordning har fastställts på grundval av resultaten av denna undersökning. Så som även anges i skälen 35, 74 och 90 i förordningen om provisorisk tull var samarbetsnivån hög i detta fall, eftersom importen från de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna i de berörda länderna utgjorde den totala exporten till unionen under undersökningsperioden. Därför fastställdes den övriga antidumpningstullen till samma nivå som för de samarbetsvilliga företagen.

([37]) Rådets genomförandeförordning (EU) nr 457/2011 av den 10 maj 2001 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av melamin med ursprung i Folkrepubliken Kina (EUT L 124, 13.5.2011, s. 2).

(282) Ett företag kan begära tillämpning av dess individuella antidumpningstullsats om det senare ändrar namn. Denna begäran ska riktas till kommissionen ([38]). Begäran ska innehålla all relevant information för att visa att förändringen inte påverkar företagets rätt att omfattas av den tullsats som är tillämplig på det. Om ändringen av företagets namn inte påverkar dess rätt att omfattas av den tullsats som är tillämplig på det, kommer ett meddelande om namnbytet att offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

8.3 **Slutgiltigt uttag av de provisoriska tullarna**

(283) Mot bakgrund av de dumpningsmarginaler som konstaterats och nivån för den skada som vållats unionsindustrin, bör de belopp för vilka säkerhet ställts i form av den provisoriska antidumpningstull som införts genom förordningen om provisorisk tull slutgiltigt tas ut.

(284) När det gäller importer från Ryssland och Trinidad och Tobago är de slutgiltiga tullsatserna lägre än de provisoriska tullsatserna. De belopp för vilka säkerhet ställts utöver den slutgiltiga antidumpningstullsatsen för sådan import bör därför frisläppas.

8.4 **Retroaktiv verkan**

(285) Som nämnts i avsnitt 1.2 gjorde kommissionen importer av blandningar av karbamid och ammoniumnitrat, lösta i vatten eller ammoniak, föremål för registrering under perioden för utlämnande av uppgifter på förhand, i enlighet med artikel 14.5a i grundförordningen.

(286) I undersökningens slutliga skede bedömdes de uppgifter som samlats in mot bakgrund av registreringen. Kommissionen analyserade huruvida kriterierna enligt artikel 10.4 i grundförordningen var uppfyllda för retroaktivt uttag av slutgiltiga tullar.

(287) Kommissionens analys visade inte någon betydande ökning av importer under den tre veckor långa perioden för utlämnande av uppgifter på förhand, jämfört med antalet importer under undersökningsperioden. Grundat på det månatliga genomsnittet föll importerna för de tre berörda länderna från 144 020 ton till 66 080 ton, vilket är en minskning på 54 % (källa: Eurostat, tidsproportionerligt justerat). Villkoret enligt artikel 10.4 d i grundförordningen uppfylls därför inte.

(288) Kommissionen konstaterade därför att ett retroaktivt uttag av de slutgiltiga tullsatserna för den treveckorsperiod då importerna registrerades inte kunde motiveras i detta fall.

9. **ERBJUDANDE OM ÅTAGANDE**

(289) En rysk exporterande tillverkare (nedan kallad *sökanden*) lämnade in ett frivilligt erbjudande om prisåtagande i enlighet med artikel 8 i grundförordningen. Kommissionen noterade att detta åtagande hade mottagits långt efter den frist som anges i artikel 8 i grundförordningen jämförd med artikel 20 i grundförordningen, som avser det slutliga utlämnandet av uppgifter.

(290) I artikel 8 i grundförordningen föreskrivs möjligheten att erbjuda (och godta) ett prisåtagande i undantagsfall efter den tidsfristen. Kommissionen undersökte dock erbjudandet om åtagande och ansåg att dess godtagande inte skulle vara praktiskt möjligt, av följande skäl.

(291) Det föreslagna minimiimportpriset var otillräckligt för att undanröja dumpningens skadevållande effekter. Erbjudandet var inte i enlighet med artikel 8 i grundförordningen. Enligt artikel 8.1 tredje stycket i grundförordningen ska minimiimportpriset inom prisåtagandet ligga på en tillräcklig nivå för att undanröja skadan för unionsindustrin. I samma artikel nästa stycke anges att vid undersökning av denna nivå ska artikel 7.2a–7.2d tillämpas.

(292) Sökanden säljer dessutom den berörda produkten genom närstående företag i unionen och delar av den importerade produkten bearbetas vidare i unionen innan den säljs till icke närstående parter. Enligt den information som kommissionen har tillgång till säljer dessutom ett av dessa närstående företag den undersökta produkten och även andra produkter (dvs. gödselmedel) på unionsmarknaden, och det är sannolikt att dessa andra produkter säljs till samma kunder.

(293) Om den närstående parten i unionen och sökanden säljer den berörda produkten och andra produkter till samma kunder i unionen, kan priserna för sådana transaktioner fastställas på ett sätt som kompenserar för det minimiimportpris som är föremål för åtagandet. En sådan kompensation skulle dock inte kunna identifieras genom övervakningsåtgärder, eftersom prisstrukturen för flertalet produkter som tillverkas och säljs av det närstående

([38]) Europeiska kommissionen, Generaldirektoratet för handel, Direktorat H, Rue de la Loi/Wetstraat 170, 1040 Bryssel, Belgien.

företaget i unionen inte finns att tillgå i någon offentligt tillgänglig källa. Följaktligen kan det inte bedömas huruvida de priser som betalas av kunderna motsvarar produkternas värde eller beakta en eventuell rabatt för att kompensera transaktioner som är föremål för det åtagande för vilket ett minimiimportpris ska iakttas. Följaktligen finns det en hög risk för korsvis kompensation om karbamidammoniumnitratlösningar och andra produkter säljs till samma kunder.

(294) Att övervaka ett sådant åtagande skulle därför vara praktiskt omöjligt att genomföra.

(295) Kommissionen skickade en skrivelse till sökanden som anger skälen till att erbjudandet om åtagande avvisas och gav sökanden möjlighet att lämna synpunkter på detta beslut. Kommissionen mottog synpunkter från sökanden vad gäller det faktum att erbjudandet ingavs för sent i förfarandet, minimiimportprisets nivå och åtagandets praktiska genomförbarhet.

(296) Sökanden hävdade att erbjudandet ingavs inom tidsfristen för synpunkter på det ytterligare slutliga utlämnandet av uppgifter, med hänvisning till artikel 20.5 i grundförordningen. Erbjudandet skulle dock ha inkommit inom tidsfristen för synpunkter på det slutliga utlämnandet av uppgifter, och inte inom den tidsfrist som fastställts för det ytterligare slutliga utlämnandet av uppgifter. Kommissionen avvisade därför detta argument.

(297) I sina synpunkter instämde inte sökanden med kommissionens slutsats att minimiimportpriset är för lågt, och föreslog ett kvantitativt tak i kombination med minimiimportpriset. Som anges i skäl 290 bör artikel 7.2a–7.2d tillämpas vid undersökningen av huruvida minimiimportpriset är tillräckligt för att undanröja den skadevållande dumpingen, och påståendet bör därför avvisas.

(298) Sökanden erbjöd minimiimportprisnivåer för de övriga produkter som den säljer på unionsmarknaden. Detta skulle dock medföra en betungande övervakningsbörda och kommissionen vidhöll följaktligen sin uppfattning att övervakning av det föreslagna åtagandet inte är praktiskt möjlig.

(299) Sökanden ingav en reviderad version av erbjudandet om åtagandet i ett mycket sent skede av förfarandet. Även om sökanden erbjöd ett minimiimportpris på den nivå som krävs för att undanröja skadan för unionsindustrin, ansåg kommissionen fortfarande att övervakning av ett sådant åtagande inte är praktiskt genomförbar av de anledningar som anges i skälen 291, 292 och 297, och avvisade därför det slutliga erbjudandet.

10. **SLUTBESTÄMMELSE**

(300) Mot bakgrund av artikel 109 i Europaparlamentets och rådets förordning 2018/1046 ([39]), när ett belopp måste återbetalas till följd av en dom av Europeiska unionens domstol ska den tillämpliga räntesatsen motsvara den räntesats som Europeiska centralbanken tillämpar på sina huvudsakliga refinansieringstransaktioner, som offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, C-serien, den första kalenderdagen i varje månad.

(301) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från den kommitté som inrättats genom artikel 15.1 i grundförordningen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Härmed införs en slutgiltig antidumpningstull på import av blandningar av karbamid och ammoniumnitrat lösta i vatten eller ammoniak, som för närvarande klassificeras enligt KN-nummer 3102 80 00 och har sitt ursprung i Ryssland, Trinidad och Tobago och Amerikas förenta stater.

([39]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046 av den 18 juli 2018 om finansiella regler för unionens allmänna budget, om ändring av förordningarna (EU) nr 1296/2013, (EU) nr 1301/2013, (EU) nr 1303/2013, (EU) nr 1304/2013, (EU) nr 1309/2013, (EU) nr 1316/2013, (EU) nr 223/2014, (EU) nr 283/2014 och beslut nr 541/2014/EU samt om upphävande av förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 (EUT L 193, 30.7.2018, s. 1).

2. Antidumpningstullsatsen ska vara ett fast belopp per ton och tillämpas på import av den produkt som beskrivs i punkt 1 och som tillverkas av nedanstående företag:

Land	Företag	Fast tullbelopp (euro per ton)	Taric-tilläggsnummer
Ryssland	PJSC Acron	42,47	C500
Ryssland	Aktiebolaget Azot	27,77	C501
Ryssland	Aktiebolaget Nevinnomyssky Azot	27,77	C504
Ryssland	Alla övriga företag	42,47	C999
Trinidad och Tobago	Methanol Holdings (Trinidad) Limited	22,24	C502
Trinidad och Tobago	Alla övriga företag	22,24	C999
Amerikas förenta stater	CF Industries Holdings, Inc.	29,48	C503
Amerikas förenta stater	Alla övriga företag	29,48	C999

3. De individuella tullsatser som anges för de företag som nämns i punkt 2 ska tillämpas på villkor att det för medlemsstaternas tullmyndigheter uppvisas en giltig faktura innehållande en försäkran, som är daterad och undertecknad av en tjänsteman vid den enhet som utfärdat fakturan och av vilken ska framgå namn och befattning, och som ska ha följande lydelse: ”Jag intygar härmed att den (kvantitet) av (den berörda produkten) som säljs på export till Europeiska unionen och som omfattas av denna faktura har tillverkats av (företagets namn och adress) (Taric-tilläggsnummer) i (det berörda landet). Jag försäkrar att uppgifterna i denna faktura är fullständiga och korrekta.” Om ingen sådan faktura uppvisas ska den tullsats som gäller för övriga företag tillämpas.

4. Om inte annat anges ska gällande bestämmelser om tullar tillämpas.

Artikel 2

De belopp för vilka säkerhet ställts i form av provisoriska antidumpningstullar enligt kommissionens genomförandeförordning (EU) 2019/576 ska tas ut slutgiltigt. De belopp för vilka säkerhet ställts och som överskrider den slutgiltiga antidumpningstullsatsen ska frisläppas.

Artikel 3

Ingen slutgiltig antidumpningstull ska tas ut retroaktivt på den registrerade importen. Uppgifter som samlats in i enlighet med artikel 1 i kommissionens genomförandeförordning (EU) 2019/455 ska inte längre bevaras.

Artikel 4

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 8 oktober 2019.

På kommissionens vägnar
Jean-Claude JUNCKER
Ordförande